

POLITISKOS ŽINIOS.

Revolucija Maskolijoje.

Maskolijoje atsibuvo, jau rinkimai naujos dūmos atstovų, bet žinios tik palengva ateina, pilnų dar vis nėra. Vilniuje, kaip rodosi, rinkėjai pasidalino tik į du skyrius, kovą vedė tik demokratų su socialistais, bet katros partijos kandidatų išrinkti daugiau, dar nežinia, tiek vienok žinia, kad išrinktieji nepriguli prie rando šalininkų. Maskvoj ir Odesoje laimėjo opozicijos partijų rinkėjai. Kazanijū išrinko 45 rinkėjus spalvininkų partijos, taigi rando šalininkų ir 35 opozicijos partijų. Kazanijū opozicijos partijos per tai nepasisekė, kad čia užgimė valdai tarp demokratų ir socialistų. Reiktų todėl manyti, kad ten, kur išrinko daugiau opozicijos šalininkų, kaip antai Maskvoj ir Odesoje, opozicijos partijos pasisekė susitarti. Smolenske ir Voroneže laimėjo socialdemokratų. Vladivostoke žmonės išrinko rinkėjais tris socialistus, iš kurių du eidi kalėjime, o vienas išvytas. Lietuviškame Minske teipgi išrinkti opozicijos partijų rinkėjai, bet čia reakcionierius gubernatorius panaikino rinkimus. Kada čia atsibus atji rinkimai, nežinia. Turbut jri neatliks pirmos dūmos susirinkimo.

Iš visų kraštų Maskolijos atėjusios žinios rodo, kad ateinančioj dūmoj bus teipgi daug daugiau atstovų opozicijinių partijų. Klausimas todėl gema, ką Stolypin darys su ta jam priešinga dūma? Ar vėl jos sanarius išaikys? Laikraščiu korespondentus jis užtikrina, jog tikisi bent iki vasarai palaikyti dūmą, tik klausimas ar joje mažiau reikalaujanti išstengs suvaldyti daugiau reikalaujančius? Jeigu tas nebūna galimu, daugiau reikalaujanti išsyk statys tokius reikalavimus, kokių randa nepanorės išpildyti ir dūma dar prieš vasarą susirems su rando; jis turės arba tuos reikalavimus išpildyti, arba išvaikyti ir naująją dūmą.

Stolypin skundžiasi, kad žmonės randa netiki, nors tas randa esąs teip teisingu, kaip teisingu dar niekur nebuvo. Bent teip užtikrina, kad kalba laikraščiu korespondentams teisingasis Stokalnis. Bet jis apreiškė, jog ryte ir antroji dūma būtų paleista, visgi rinkimų tiesos nebus perkeistos, kadangi mat išpatinimas žmonių tiesų nesutinka su Maskolijos pamatinėmis tiesomis. Tuom tarpu kova tarp žmonių ir rando dabar ir eina už tas rando ginamas pamatinės tiesas, kadangi jos ir daro iš Maskolijos dūmos parodiją. Parlamento ir tai tokią, ko niekas nekur jau nėra. Ir kitas, juk besistengianti valdžia vadinasi savo rankose laikyti randa išmislinęjio tokias tiesas, bet kad jos sutiko su žmonių norais, ir jo grūti, randa turėjo pažinti žmonėms jiems galutinai tiesas. Juk kai surėdyto draugijoj žmonės pavesti randa išdėjimui, bet randa turi

žmonėms tarnauti. Ne nosis tabakai, bet taboka nosiai, sako patarlė. Antai, Austrijoj, iki šiol buvo ant skirto lūmų paremti parlamentas pasiuntinių rinkimai, bet šimet, žmonėms reikalaujant, net be parlamentu užgyrimo, randa turėjo nusilenkti ir atsibuvo jau betarpiniai visuotini rinkimai. Net ružiuojanti su Maskolija Azijoj Persija įvedė konstitucionaliąją rėdą; parlamentas, susirinkęs, atėmė nuo valdono tarnų jiems valdono padovanotus be žmonių pritarimo žemes plotus. Jau Persijoj randa ir valdono turi klausyti žmonių atstovų. Ir Chinuose, po japoniečių įtekme, išpalengvama bandoma įvesti konstitucionaliąją rėdą.

Europoj, išėjus griuvančios jau Turkijos, kurios dienos beveik suskaitytos, nėra viešpatystės turinčios tokią netikusią rėdą kaip Maskolijoj. Žinoma, užtai atsakykmas puola ant sprando jos žmonių, kurie pasiganėdino rando pačiais ir davėsi caro tarnams sau ant sprando jodinėti. Patarlė juk sako: kiekviena tauta turi tokią rėdą, kokią užsipleno. Maskolijoj žmonės kentė skriaudas, vargą todėl, kad to visko priežasčių suprasti negalėjo. Supratimas mat eina drauge su apšvietimu. Maskolijos caras ir jo tarnai, tą suprasdami, stabdė visokiais budais besiplatinimą apšvietimo, mokyklas ir bažnyčias, kadangi iš jų, jei gerai surėdytos, gali eiti šviesos spinduliai, valdžios padarė jų įvairius garbinimo caro ir jo valdžios. Maskolijos mokyklos ir bažnyčios auklėjo ne žmonis mokančius savo reikalus apginti, bet paklusnius vergus, neturinčius nė savitovių nuomonių, nė energijos, ką nors savistoviai veikti.

Toks auklėjimas žmonių padėjo randa ilgai panatinoje laikyti žmonis, kadangi jie nesuprato, kad tuos pačius galima ir reikia suvokti, bet ir ekonomiskai nupuldė visą Maskoliją. Nors ganta Maskolijoj gausiau negu kokį kitą kraštą, negu Vokietiją ar Prancūziją, apdovanojo savo dovanoms, bet, turbūt, bent Europoj nėra labiau už maskolius vargstančių žmonių. Kadangi vedimui pramonės reikia ne tik mokslo bet ir savistovumo, o kad jį pas žmonis išnaikino netikęs žmonių auklėjimo budas, tai tikrai maskoliskos pramonės beveik nėra. Fabrikai išdirbanti net tikrus Maskolijos produktus didesnę dalį yra svetimačių. Net maskolijū užlaikomuose fabrikuose dalis meistrių yra svetimačių, o jau direktoriai, darbo vedėjai, su mažu išėmimu, veik visi iš sveturių pavieisti. Išrovėjimui tos sėklos, kokią pasėjusi Maskolijoj carai ir jų tarnai reiks gal šimtmečių laisvę gyvenimo.

Pereitą sanvaite, išeinant iš teatro, Penzjoj liko nušautas gubernatorius Aleksandrovskij. 11 d. vasario Peterburgo kariškame teisme atsibuvo gulinčias tiesas. Juk kai surėdyto draugijoj žmonės pavesti randa išdėjimui, bet randa turi

smas abidvi pasmerkė nužudymui, bet caras apkeitė bausmę kalėjimu per visą jų gyvenimą. Maskvoj, 11 d. vasario, pulkas ginkluotų vyrų ant gatvės užpuolė ant gabenančio į banką pinigų rando degtinės pardavyklų kasiečių ir atėmė 50000 rublių, bet bėgdami, pametė pundelį su 7000 rubl.

Japonijos pasiuntinys pranešė Maskolijos užrubežinių dalykų ministerijai, jog mikado prisakė tuojaus pristauti iš Mandžurijos japoniškais kareiviams, liks vien maza dalis kareivių saugojimui geležinkelio. Savo atsiliepime pasiuntinys apreiškė, jog ištraukdama pirmą paskirto laiko savo kariūmenę iš Mandžurijos, Japonija nori parodyti, jog draugiškai ir sutikime nori gyventi su Maskolija.

Persija.

Persijoj, kaip ir pirmą budą, pasimirus šachui, varžynės ir kruvinos kovos tarp besivaržančių sostų sunų, užgimė maištai ir dabar. Tabrise pasikėlėliai apėmė ginčytis, kly krautuves. Naujo šacho priešai paleido paskalbuk naujasis šachas atsiskė priimti suaukto parlamento užgyrimus.

Sachas vienok liepė pagarsinti viešai, jog jis priima visus parlamento užgyrimus, jog krašto valdžia pavesta parlamentui, o urėdnuikai yra vien parlamento tarnais.

Organizavimui svarbesnių urėdų likosi ir Persijoj pakviesti europiečiai; sutvarkymui pašto ir muitinių buvo pakviesti belgijonai. Dabar žmonės reikalauja, kad urėdai būtų pavesti vien persams, pradėjo atstatinėti svečius, pirmiausiai pradėjo atstatinėti belgijonus. Liko dar svetimi oficiali organizuoti kariūmenę ir prižiūrėti ginklų dirbiną. Vietiniai bankieriai rengia Teherane banką, bet jie atsiskako priimti pinigų nuo svetimų bankierių.

11 d. vasario Tabrise pasikėlę gyventojai paėmė iš rando krautvių ginklus. Ant gatvių Tabrise buvo smarkūs mušiai ir žuvo čia daug žmonių. Ramumo dar nėra, bet galima tikėti, kad parlamentui pasiseks žmonis nuraminti.

Vokietija.

Pasibaigė jau galutinai rinkimai Vokietijos parlamento pasiuntinių. Šiuom kartu daugiausiai žudė Vokietijos socialistai: jie nužudė netoli pusę mandatų. Daugiausiai gi pelnė randa remiančios partijos; taigi išrodo, jog randa ištikro turi pamatą džiaugtiesi, jam pasisekė apsilpnuti svarbiausią savo priešą — socialistus. Bet jeigu parlamente pasisektų susitarti opozicijos partijoms, taigi katalikams, socialistams, liberalams ir lenkams, jie galėtų bent svarbesnius rando mierius stabdyti ir nors kartais jį suvaldyti. Klausimas tik, ar tos partijos pasiseks susitauti. Rinkimuose antai Bavarijoj katalikairėm socialistus, jeigu jie parems ir parlamente, tai ne vieną vo dingą rando užimamą galybę stabdyti.

Ir Lietuvams rinkimuose nepasisekė. Svarbiausias lietuvių apskritys Prusų Lietuvoj — yra Klaipėdos — Šilokardamos. Iki šiol, tik iš čia lietuviams parlamentas pasisekė siųsti lietuvių pasiuntinį. Randa iš čia išrinktų lietuvių pasiuntinių tik Smalakys nesiglandė prie vokiečių, buvo tikru lietuvių atstovu. Paleistame parlamente lietuvių atstovų buvo pastorius Gaigalas. Ir šimet lietuvių jį buvo pastatė ir tikėję, su pagalba vokiečių konservatyvų jo kandidatūrą pervaryti. Vienok nepasisekė: išrinko nacional liberalą Schwabachą. Dabariniame parlamente Prusų lietuvių neturės jau nė slaudius atstovystės. Sulgyjus Prusų lietuvių su kitoms tautom, lengva patėmyti, jog jų politiską supratimas stovi labai žemai. Paimkime štai danielius: jų Schleswige yra vos 40000, o jie visada parlamentan gali siųsti savo tautos gerą atstovą: šimet jie už savo kandidatų padavė 14000 balsų. Lietuvių gi Prusų Lietuvoj yra trisys daugiau, bet jie, be vokiečių pagalbos, neįstengia savo atstovą išrinkti, kadangi daugumas lietuvių balsuoja už vokiečių niekiausią partijų atstovus.

Apšilpnę socialistus, randa stengiasi jau jiems atkeršyti, ištikrė ne jiems atkeršija, bet gal nieko nekaltiems: dabar antai ir Prusų pradėjo vaikyti maskoliskius studentus, kadangi buktuli iš jų studentų prieš rinkiminiųose spsirinkimuose socialistų partijos laikė politiską kalbas. Jeigu parlamente ir katalikai randa, galima laukti dar daugiau reakcionierių rando padavimų. Bet rodosi, kad ir naujame parlamente rando galybė nebus teip didelė. Jeigu tik jis elgsis per daug kvailai, be abejonės, jo suvaldymui, partijos įstengs sutautyti.

Ant galo pasirodė ir baudziamieji burlai. Nusibodo naujai atvažiavusiam Ukmergės pavieto viršininkui Markovui sėdėti Ukmergėj ir išsirengė jis į pavietą, kad valstiečiai padintų savo naują valdytoją ir išmėgintų ant savo kailio išdykusią sargybinių nagai kas. Aplankė viršininkas Raguvą, Subačius, Kupiškį, Andriūnų, Utėną, Anykščius, Troškūnus. Žmonių asaromis jie kelią sau aplaistė; kur jie praedavo, tik aimanavimas ir verksmas buvo girdėti: jie išsinešė paskutinius skatikus; daugelį moterių išgązdino. Baudziamasis burs primušė Subačius valstiečius raštininką ir vaity, kad jie nerangiai lupu nuo žmonių mokesčius. Gruodžio 21 d. keturi sargybinių, atėję į Troškūnų valstiečius raštinę, pareikalavo arklinių avizų ir šieno ir sau po 75 k. Nusigandęs nagai, vaitas davė jiems iš valstiečių kasos 8 rubl. 25 kap. Atėjus baudziamam buriui į Kupiškį, nešė žmonės ant turkaus paskutinį savo turtą: rugių pušą galima buvo nupirkti už 30—40 kap., paprastai gi mokama 75—80 kap.; arklių vertą 80 rubl. galima buvo pirkti už 40—50 rubl.

IS LIETUVOS.

Is Vilniaus.

Pasirodė Nr. 1 „Lietuvos Socialdemokratų Partijos Žinių.“ Jų atsiradimą teip paaiskina „Partijos Žinių“ redakcija:

„Nustodamas užsieny leisti partijos laikraštis: „Darbininkų Balsą“, „Darbininkų“ ir „Echo“ L. S. D. P. Centro Komitetas išankstine sprendimu, kad legalizacijai spanda, delei cenzūros sąlygų, negalės būti pilnu partijos gyvenimo atspindžius. Legalizacijoje laikraščiuose negalės būti talpinami kaip pamatų džiaugtiesi, jam pasisekė apsilpnuti svarbiausią savo priešą — socialistus. Bet jeigu parlamente pasisektų susitarti opozicijos partijoms, taigi katalikams, socialistams, liberalams ir lenkams, jie galėtų bent svarbesnius rando mierius stabdyti ir nors kartais jį suvaldyti. Klausimas tik, ar tos partijos pasiseks susitauti. Rinkimuose antai Bavarijoj katalikairėm socialistus, jeigu jie parems ir parlamente, tai ne vieną vo dingą rando užimamą galybę stabdyti.

grynai technikos kliutys, prašalintosios tik paskutiniam tarpe, neleido greičiau pasirodyti pirmamjam numeriui.

Daugiausia vietos pašvęstam pirmamjam numerij rugsėjo mėnesio konferencijai, jos nutarimams ir sumanymams. Kitos socialdemokratų partijos jau seniai buvo priverstos nelegališkai pradėti savo laikraščius leisti — dabar ant paties kelio pastumė nelegališkai caro valdžios persekiojimui ir L. S. D. P.

N.G.

Is Ukmergės, Kauno gub..

Nerangūs Ukmergės pavieto žmonės mokesčius mokė. Nežiuriut to, kad pernai čion siuto skraidytojų burlai, vistik dar ir iki šiam laikui daugelį valstiečių ir pernykščius metus nebuvo mokesčius užmokėtos. Dabar valdžia butinai užsimanė išsijiekti iš valstiečių mokesčius. Žiemę, čią viršininkai gruodžio mėnesio pradžioje atsinešė į valstiečius įsakymus kuogreliausia sumokėti mokesčius, o ne, tai busią atsiųsti baudziamuosius burlai. Su kruto valstiečiai mokėti: kas turėjo keletą skatikų šventėms susitaupinęs, nešė dabar į krasą arba valstiečius raštinę. Bet dangelis neturėjo pinigų — jie neramiai laukė baudziamosio buriu pasirodymo: praieitų metų balisybės dar aiškiai jiems akyse stovėjo.

Ant galo pasirodė ir baudziamieji burlai. Nusibodo naujai atvažiavusiam Ukmergės pavieto viršininkui Markovui sėdėti Ukmergėj ir išsirengė jis į pavietą, kad valstiečiai padintų savo naują valdytoją ir išmėgintų ant savo kailio išdykusią sargybinių nagai kas.

Aplankė viršininkas Raguvą, Subačius, Kupiškį, Andriūnų, Utėną, Anykščius, Troškūnus. Žmonių asaromis jie kelią sau aplaistė; kur jie praedavo, tik aimanavimas ir verksmas buvo girdėti: jie išsinešė paskutinius skatikus; daugelį moterių išgązdino. Baudziamasis burs primušė Subačius valstiečius raštininką ir vaity, kad jie nerangiai lupu nuo žmonių mokesčius. Gruodžio 21 d. keturi sargybinių, atėję į Troškūnų valstiečius raštinę, pareikalavo arklinių avizų ir šieno ir sau po 75 k. Nusigandęs nagai, vaitas davė jiems iš valstiečių kasos 8 rubl. 25 kap. Atėjus baudziamam buriui į Kupiškį, nešė žmonės ant turkaus paskutinį savo turtą: rugių pušą galima buvo nupirkti už 30—40 kap., paprastai gi mokama 75—80 kap.; arklių vertą 80 rubl. galima buvo pirkti už 40—50 rubl.

Kas mokesčių buvo neužmokėjęs nors vieno rublio, paimdavo to padušką, išvedavo arklių, karvę. Atvykę į sodžius, veltui imdavo šieną, avizas, liepdavo sau mėsos privirti.

Pavieto viršininkas netikėtai rinko mokesčius, bet ir, manė, o rugsėjo mėnesio konferencija atrado reikalingu priminti C. K. u, kad jis pasirūpintų greičiau išleisti „Partijos Žinias“. Bet tulos

dešimtininkams; sakė, kad žemės valstiečiams nereikia, liepė dabot, kad jokio maisto nebūtų jų valstiečių; jeigu šimtininkas arba starosta (saltyšius) nepraneš apie aptariamus žmones, bus nubautas 3 mėn. kalėjimo. Starostas ir šimtininkai sakė negalį pildyti tokių pareigų, prašė duot jiems ginklų. Viršininkas tiesiai pasakė, kad jis nepasitiks ant jų, nes jie tuojaus atiduosią ginklus „jiems“: lai valstiečiai nutaria, kad reikalingi ginklai, tada galėsia gauti berdanakas. Paskui viršininkas surinko apie 20 žmonių, sėdėjusių kėlėjime, apstatė juos sargybiniams, pasakė dar jiems pamokslą, ant galo, liepė sargybiniams gerai įsižiūrėti į jų veidus. Tą patį darė viršininkas Andriūnų viršininkas Troškūnos. Tos viršininko agitacijos tikslas suprantamas: artinas rinkimai į dūmą; valdininkai nori įbauginti valstiečius, kad jie išrinktų tinkamus jiems, taikius vyrus. Ar pasieks jie tą, parodysi artimiausia ateitis; bet regėt, kad valstiečiai rinks tokius, kurie išreikš papeikimą baudziamųjų burių valdžiai ir pasirūpys tam galą padaryti.

Valstiečiams tik asaras atnešė tie baudziamieji burlai su pavieto viršininku, neviešam gi dvarininkui — tai buvo linksmybės ir pasididžiavimo šaltinis. Savo keblionėj jie aplankė nevieną dvarponį ir per naktis ten gerė, linksminos. Buvo viršininkas su baudziamosio buriu dalia apsilankęs ir pas Troškūnų Montvilą. Gražiai jis juos priėmė.

N.G.

Is Kupiškio, Ukmergės p.

Gruodžio 17 d. atėjo išprauninko prisakymas, kad mokesčiai dviejų metų (1905—06) būtų tuojaus sumokėti. Kitaip tai jis su kareiviais ir sargybinių pagalba priverstas užmokėti. Žmonės mokėjo, bet negalėjo spėti. Ir štai gruodžio 11 d. atvažiavo Kupiškį ispraninkas, suaukė valstiečių visus starostas, dešimtininkus, pinigų rinkikus, aštriai išbarė už mokesčių nemokėjimą, už priešinimąsi valdžiai, už kelių netaisyumą. Išbarė kartu ir sargybinius, kad neaštriai elgtis su žmonėmis. Jei kas nors žodį priešingą pasakytų, tuojaus reikią suimti, o jei ranką pakeltų, užmušti ir jam lavonas pristautyti! Mokesčiai gi turi būti sumokėti iki 9 valandos rytojaus, 12 d. gruodžio. Žinoma, per tokį trumpą laiką žmonės nesumokėjo. Ir ant rytojaus papludo po sodžius sargybinių ir kareivių gaujos, pristavo ir urėdinkų vadovaujamos. Nežiurint tai, kad jokio pasipriešinimo nebuvo, tačiau neapsiejo be mušimo; mušė sargybinių visus be skirtumo: ar vyras, ar moteris, ar net vaikas. Ir žmonės sumokėjo mokesčius, žinoma, su asaromis, almanuodami, keikdami....

Bram.

N.G.

Is Subačiaus, Ukm. pav.

Gruodžio 9 d. Rudilijū sodžiaus ukininkai, sudėję mokesčius, padavė rinkėjui Gar-

bovskini nunešti pinigų krason. Trijų ukininkų nebuvo dar užmokėta viskas negalėjo tuom tarpu gauti iš ko pasiskolinti; truko jiems dar po kokius 4 rublius. Tą pačią dieną atėjo dangybė sargybinių, urėdinkas ir koks tai činovnikas. Eidami per kiemus, klausinėjo, ar užmokėta mokesčiai. Užėjo pas Dom. Grabovskį. Namie jo nebuvo; rado tik vieną žmoną su mazu kudikiu. Du sargybinių, prie jos priėjusių, užklauskė rusčiai: „Ar viskas užmokėta?“ Ji atsakė, kad trukstą dar 4 rublių ir jos vyras išėjęs dabar pinigų kėlėjime, apstatė juos sargybiniams, pasakė dar jiems pamokslą, ant galo, liepė sargybiniams gerai įsižiūrėti į jų veidus. Tą patį darė viršininkas Andriūnų viršininkas Troškūnos. Tos viršininko agitacijos tikslas suprantamas: artinas rinkimai į dūmą; valdininkai nori įbauginti valstiečius, kad jie išrinktų tinkamus jiems, taikius vyrus. Ar pasieks jie tą, parodysi artimiausia ateitis; bet regėt, kad valstiečiai rinks tokius, kurie išreikš papeikimą baudziamųjų burių valdžiai ir pasirūpys tam galą padaryti.

Valstiečiams tik asaras atnešė tie baudziamieji burlai su pavieto viršininku, neviešam gi dvarininkui — tai buvo linksmybės ir pasididžiavimo šaltinis. Savo keblionėj jie aplankė nevieną dvarponį ir per naktis ten gerė, linksminos. Buvo viršininkas su baudziamosio buriu dalia apsilankęs ir pas Troškūnų Montvilą. Gražiai jis juos priėmė.

N.G.

Is Panemunello Stoties, Zarasų pav..

Kasmėnuo atkeliavau ant gelžkelio stoties darbininkai iš užvelždos pasiimti algos. Nebeto, kad tada, susiję į karčiamą, kokį rubliką viens, kits neįsileistų „pasilinkėnimui“. Praeitą mėnesį irgi atkeliavo darbininkai pasiimti algos; algą gavo ir suėjo į karčiamą. Čia prie jų prisigretino Žvirbliukas iš Šatekšnių sodžiaus. Praeltais metais jis buvo pagarsėjęs šitoj apylinkėj kaip „socialistas“ — darė teismus, matavo žemę, pardavinėjo ponų mėsus, žodžiu, viešpatavo, kol neatsirado kiti, už jį galingesni, ir nenulaužė jam ragus: per mitingą Panemunelio miestelyj kalbėtojas socialistas išrodė visus to chuligano darbus. Susilpnėjus socialistas, Žvirbliukas vėl pradėjo „veikti“: jis pradėjo prikalbinėti darbininkus paaukaut kiek pinigų „ant socialistų“. Tame pačiame bute „baliavojo“ ir trys sargybinių. Sargybinių Romancevičius paragino darbininkus: „aukankite so-

cijalistams: socialistai — geri žmonės — „mi toze stomei za chorosich socialistov“ (ir mes einame už gerus socialistus). Bet darbininkai „neaukavo“ tiems „socialistams“; atsirado dar iš jų viens, kits, kuris iškėlė aikštėn tų chuliganų sumanymą. Tie patys darbininkai vakare uždainavo marselijetę. Miestelio gyventojai, išgirde laisvės dainos gaidą, subėgo paklausyt. Pribuvo ir sargybiniai, tie patys, kurie rytmetį prikalbinėjo aukaut pinigus socialistams, ir pradėjo „tvarką“ daryt — vaikyt, must; vieną suėmė, bet pasirodžius, kad tai vietinis žmogus, paleido. Su kokiais socialistais eina išvien Paneunelio sargybiniai, skaitytos patys supras. Tą patį daro jie ir kitose vietose.

N.G.

Iš Biržių, Panev. pav..

9 d. gruodžio netoli Pasvalio, ant vieškelio iš Biržių, suimti 5 vaikinai. Pas kaip kurčius atrasta revolveriai. Nurodė juos policijai patys žmonės, užėję juos daržinė: manė, kad tai paprastieji vagys-plėšikai, prisidengę partijos vardu. Suimtuosius policija labai sumušė ir pristatė į Biržius. Ypač atsizymėjo mušimu Biržių sargybinių „staršas“, kuris jau nuo pat reakcijos pradžių pagarsėjo savo darbais. Kas jau Biržių šaltojo pakliuva, retai kas išeina, negavę sargai „staršo“ nagalkos. Gruodžio 13 d. suimtuosius išvarė į Panevėžį. N.G.

IŠ AMERIKOS.

Nauja stačiatikiška vyskupystė.

Maskoliškas stačiatikiškas sinodas Peterburge užgrybė įsteigti Amerikoj antrą stačiatikišką vyskupystę. Vyskupo sostas bus Chicagoj. Pirmutiniū tos vyskupystės vyskupu bus Peterburgo mitropolitas Antonius, žinomas reakcionierius.

Geri žmonių reikalų apginėjai!

Albany, N. Y. Valdžios New Yorko valstijoj rengėsi užvesti provą prieš išnaudojantį visus gyventojus trustą „American Ice Co.“ Medeiga užvedimui provos buvo priduta valstijos prokurorui Jacksonui. Jis vienok apreiškė, jog visi jo rankose buvę dokumentai prapūlę. Na, žinoma, be dokumentų ir provos užvesti negalima.

Didelė dovana.

New York. Pralobės iš darbininkų darbo, garsus Amerikos milijonierius Rockefeller padovanojo čianykščiai mokyklų užveidai 32 milijonų doliarų. Dovana ta likosi priimta.

Sniego darganos ir šalčiai.

Rytiniuose Amerikos kraštuose siautė sniego darganos. Užpustė geležinkelius taip, kad tik pasazieriniai trūkiai galėjo su dideliu atsargumu bėgioti. Ant jurių siautė vėtrės. Užtai viduriniuose kraštuose, kaip tai: Iowoj, Minnesotoj, Nebraskoj užstojo dideli šalčiai; Minnesotoj termometras rodė 32° žemiau zero. Čia sušalo ir tulas žmonių skaitlius.

Jurininkų maištai.

Philadelphia, Pa. Ant Amerikos kariško laivo Tennessee, dėl per aštrios disciplinos, pakėlė maištus jurininkai. Suvaldant juos, vienas jurininkas liko nušautas, o trys sunkiai sužeisti. Suvaldė juos vien iš porto pašaukti kareiviai.

Nelaimė kastynėse.

Wilkesbarre, Pa. Kastynė No 19 Lehigh & Wilkesbarre Coal Co. Wanamie užgriuvo oloj 7 darbininkus. Maza yra viltis užgriuvusius išgelbėti, kadangi aparat oloj užgimė dar gaisras.

Nelaimės ant geležinkelių
Pittsburg, Pa. Terp Pittsburgo ir Trafford City išsoko iš rėlių traukis, vienas, pilnas žmonių vagonas nupuolė nuo augšto kelio pylimo į grabę. Prie to 20 ypatų tapo sunkiai sužeistų.

Explozijos.

Cincinnati, Oh. Dirbtuvėse Stove Range and Foundry Co. Covingtono eksplozijoje sutarpinta geležis ir sunkiai apdegino 8 darbininkus.

Gaisrai.

Philadelphia, Pa. Sudėję vasariniai namai buvusio pirmo pašto perdėtinio Wanamakerio. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant \$1500000.

Syracuse, N. Y. Sudėję čia Mawry hotelis. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 250000 dol.

IŠ DARBO LAUKO.

New York. Boatmens Union pareikalavo ant 10% didesnių algų; jeigu tas nebus pripažinta, bus apgarsintas straiškas ant visų velkančių garlaivių.

Pereitą savaitę Amerikoj buvo 198 nusibankrutinimų; Kanadoj nusibankrutinimų buvo 18.

Elkins, W. Va. Kastynės Davis Coal & Coke Co., kuriose pereitą savaitę atsitiko eksplozija, likosi vėl atidarytos.

Stamford, Con. Darbai čia čia gerai, ir iškitor pribuvę darbininkai gali gaut darbą.

Donora, Pa. Darbai čia čia gerai. Neuzilgio parengs daugian dirbtuvių, tai darbų bus dar daugiau.

Lidford, Ill. Darbai čia čia gerai, dirba kiekvieną dieną ir uždariai ne prasčiausi: į dvi savaites darbininkai uždriba 40—50 dol. Mokanti mašinas vartyti galėtų čia gaut darbą, bet turi prigulėt į uniiją. Lietuvių yra čia 6 apsidėdusių šeimynos ir 15 pavienių.

M. U.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

Iš Elizabeth, N. J.

Darbai čia čia gerai, per tai ir biznieriams ne blogai. Daugiausiai čia yra lietuviškų karčiamų; kitokiems versloems negeriausiai sekasi: daugelis bandė šį tą užsidėti, bet ne ilgai laikosi, žmogus sukiša savo pinigų ir bankrutina, kadangi tautiečiai neremia savųjų, perka daugiausiai pas žydėlius ir jiems lobį sukuria.

Nemažai yra čia ir lietuviškų drangysčių, bet apie jų besidarbavimą tautos labui negirdėt, daugiausiai jeigu pasigarsina baliais ir tai daugiausiai savo vien naudai. Neseniai užsidėjo čia jaunų vyrų Kliubas, kurį pavadino „Apšvietos Kliubas“, bet jame „apšvietos“ mažai, susirinkimuose šviečiasi jie visi kuom kitu, ko nieks apšvietimu nevadina. Ir dabar Kliubas rengia, žinoma, savo naudai balių. Kad tik per daug apšvietos ne prisemtų!

Geležinis Petras.

Iš Easton, Pa.

Vietiniai lietuviai pradeda busti iš miego, pradeda suprasti darbininkų reikalus ir siekius. Viešnuose susirinkimuose galima išgirst revoliucijos dainą „Atsimeskim nuo senojo svieto“. 26 d. sausio, 7 val. vakare, „L. S. P. A.“ k. parengė balių ir teatrą, lošė komediją: „Kada gi bus pietūs?“. Lošėjai buvo 1-mos L. S. P. A. k. draugai. Jie nori važinėti po apielininkus, lošti tokias komedijas. Ši komedija Eastoniečiams labai patiko. Aktoriai savo roles gerai atliko, ką parodė rankų plojimai.

Ištariame ačiu aktoriams, kurie už savo trisus ir keliones nereikalavo nė jokio atlyginimo. Gryno pelno atliko išdan III rajono \$15.00 su centais.

Socijalisto vaikas.

Iš Paterson N. J.

Lietuvių čia gana didelė būrelis — virš 70 šeimynų, tiek jau ir pavienių. Darbai čia pusėtinai, todėl skaitlius lietuvių gal su laiku pasididins.

Tautiškas susipratimas kas kart eina stiprin; lietuviai jau supranta, kad jie yra lietuviai, o ne lenkai, ar kuom kitu.

Yra čia kuopa S. L. A., kuri kas kart auga ir darbuojasi, yra taip pat ir knyginė draugystė, kuri skleidžia apšvietimą, — nesilieka nuo bus pripažinta, bus apgarsintas straiškas ant visų velkančių garlaivių.

Yra čia kuopa S. L. A., kuri kas kart auga ir darbuojasi, yra taip pat ir knyginė draugystė, kuri skleidžia apšvietimą, — nesilieka nuo bus pripažinta, bus apgarsintas straiškas ant visų velkančių garlaivių.

26 d. sausio, vestuvėse Jon Gudoko su Viktorija Sinkėvičute, vienas vyrukas, pasiprašęs jaunojo, pradėjo pasakoti apie reikalingumą šelpimo tautos, nors nelstengė atkreipti atydą svečių, bet nežiurint to, viena mergina, pamėmus skrybėlę, surinko \$3.00 aukų (vardai aukautojų kitur; Rd.). Tą auką siunčiam „Lietuvos redakcijon. Skiriamame lygiai kankintiniams ir L. S. D. P.“

E. Kinderas.

Iš New York.

Laikraščiams buvo pranešta apie lietuviškos korporacijos „Universal Mercantile Association, Pasaulės Pirkliškias Susivienijimas“ steigimą bankrutinijam. Bijografija tos korporacijos tokia: Pereitą vasarą pasigarsino Brooklyne B. Vytautas, jog uždėjęs lietuvišką spaustuve ir išleidinęs laikraštį pirmąjį viskos pakraipos, vardu „Pasaulė“. Nupirko Tvarauko spaustuve ir perkėlė po nr. 102 Grand st. Čia uždėjo krautuve laikrodėlių, muzikos įrankių ir kitų mažmožių. Pirklysta šelp taip ož, bet laikraštis vis nepasirodė. Mat dėl nesuprantamų priežasčių, leidejas rengiamo laikraščio jokiū būdu negalėjo gauti redaktorių ir zecerių: ateis koks vaikas, padirbs dieną, dvi ir meta viską.

Išgirdęs tokį nepasisekimą, tulas A. Menchikov, uždėtojas lietuviškos korporacijos „Cosmopolitan Trading Co“ New York, paskutiniu laiku jau pasivadinusios „Universal Mercantile Association“ — atėjo B. Vytautui į pagelbą. Pernesė tos korporacijos ofisą nuo 61 Park Pl. ant 102 Grand st. į Brooklyną, uždėteriova korporaciją valstijoj Arizona ant 6.000.000 doliarų, įsteigė agentūrą laiva-

korėjų, stuntinėjimo pinigų, pardavinėjimą ir stuntinėjimą visokių tavorų į visas vietas. Apie šiuos reikalus, korporacijos buvo patalpinti veik visuose lietuviškuose ir lenkiškuose laikraščiuose. Didžiausia vedėjų atyda buvo atkreipta ant to, kad kuodaugiausiai pardoti korporacijos akcijų. Akcijos pirsidavė po \$1.00 ir daugelis brooklyniečių po keletą ir po kelesdešimtis nupirko. Mat akcijonieriai, pirkdami visoki tavorą per korporacijos rankas, gaudavo 10% pigiaus. Net darbininkams spaustuvej ir ofise buvo mokama akcijomis, nes, girdi, sulyg korporacijos ties, gali dirbti tik tie, kurie turi akcijas. Turėjusiems akcijas iš „Cosmopolitan Trading Co“ buvo dykai išduotos akcijos naujos, „Universal Merc. Ass.“, o tokių akcijonierių svetimuose miestuose buvo tepgi nemažai, nes „Cosmopolitan Trading Co.“ pirklysta buvo gana išsiplatinusi tarp lietuvių ir daugelyje kitų miestų.

Korporacijos stovis jau buvo neblogas. Spaustuve dirbo, krautuve tepgi šioji toki įplaukimą davė ir laikraščio, tai leidejo nuomonė atsimaime: jis rengė išleisti laikraštį „Biznierišką“, nes, esą, pirmėviškų ir taip yra gana. Tdūm tarpu spausdinų nē dr-stės šv. Kazimiero ir šv. Onos. Jaunuomenė ir gi nemiega; retkarčiais lošia kokią nors dramą ar komediją ir palinksmina mus. Kokiai pragai pasitaikius, ar tai vestuvėms, ar kitai (nors ne višada) reikamos aukos tautos reikalams: ar tai revoliucijai, ar kankiniams, ar prieglaudoms namui.

Per Kalėdas, netikėtai, tapo suareštuotas vienas iš tos korporacijos vedėjų. A. Menchikov už kokią ten neužmąstytą skolą. B. Vytautas, pasiūdojas iš ano uždarymo — liepė mums, dirbantiems toj korporacijoj, krauti viską į dėtes, nes koks ten biznierių davęs dideli orderį uždėdamai naujai krautuvei. Mums bešidarbujant, atėjo advokatas Zuckerman, gyvenas ant 198 Broadway New York, ir tustinimą krautuves uždraudė. Pasibares su B. Vytautu, nežilgo susigerino (jis buvo A. Menchikovo atsiųstas) ir ilgai snabzdėjosi. B. Vytautas tad mums darbininkams apreiškė, kad A. Menchikov esąs tikras vagis ir jau daugias iš kalėjimo neišeisės, bet jis, Vytautas, biznį toliau varys vienas, atmetęs iš korporacijos A. Menchikovą, kuris esąs nekas kitas kaip tik A. Jociis, gyvenęs Philadelphiaj ir Chicagoj. Darbininkams už darbą tą dieną nemokėsiąs (tas buvo subotų po pietų), bet panedėlyj lai visi ateina dirbti (buvome 4 darbininkai, neskaitant K. Jankų, kurš buvo pirmoji B. Vytauto ranka).

Atėję panedėlyj, krautuve radome uždarytą. Vytautas nesirodė. Veltui palaukė iki pietų — išsikyrstėme. Utarinke pripuolė Nauji Metai; tad mes susirinkome tik sere-dėj, bet ant durių krautuves radome prilipytą popierį, kuriame mįstos maršalas apskelbia korporacijos licitaciją leidejas rengiamo laikraščio jokiū būdu negalėjo gauti redaktorių ir zecerių: ateis koks vaikas, padirbs dieną, dvi ir meta viską.

Išgirdęs tokį nepasisekimą, tulas A. Menchikov, uždėtojas lietuviškos korporacijos „Cosmopolitan Trading Co“ New York, paskutiniu laiku jau pasivadinusios „Universal Mercantile Association“ — atėjo B. Vytautui į pagelbą. Pernesė tos korporacijos ofisą nuo 61 Park Pl. ant 102 Grand st. į Brooklyną, uždėteriova korporaciją valstijoj Arizona ant 6.000.000 doliarų, įsteigė agentūrą laiva-

Atėjo ant galo pardavimo diena. Prieš krautuve susirinko diktas būrelis žmonių, visi beveik buvo akcijonieriai korporacijos. Du anglai man rodė po 800 akcijų, trečias, keikdamas, pasakojo, kad turis du tukstančių. Lietuviai tepgi turėjo nekurie po kelias dešimtis.

Prasidėjo licitacija. Pirmiausiai buvo parduotos spaustuves mašinos su motorais, stalais, literomis, elektrotypais ir popieromis. Nupirko M. Tvaraukas už \$1200.00. Paskiaus parduavė didelę nesudegamą šepą, registruojamą kasą ir keletą laikrodžių, po kam visus susirinkusius maršalas pradėjo stumdyti iš krautuves laukan. Išstumdžius visus, didumą daiktų advokatas Zuckerman su miesto maršalais susidėjo į vežimus ir nusivežė, nežinia kur. Krautuvej likosi „gaspadoriantai“ M. Tvaraukas. Į kelintą dieną P. Kuse daraukas išsivežė korporacijos knygną. Kas jam parėdavė — nežinia. Tvaraukas man sakė, kad jis su spaustuve viską nupirkes, tai dabar pardavinėjas nuo savęs. Pamaži išnyko iš krautuves ramosios mašinėlės, armonikos, popieros, stalai ir visi kiti mažmožiai. Spausdinamias mašinas išsivežė Tvaraukas ir iš milijoninės korporacijos liko tik tukšias kambarys su dideliais aukso raidėmis išmargintais langais, kur tarp ko kito parašyta: „Kiekvienas lietuvis gali priemus susivienijimo prisirašyti“.

Taip užbaigė savo trumpas dienas milijoninė lietuviška korporacija, o su ja ir pirmėviškos pakraipos laikraštis „Pasaulė“, už kurį daugelis lietuvių buvo jau užsimokėję. Į keletą dienų po minėtų atsiliepiųjų gavau laišką nuo suareštuotojo A. Menchikovo. Jis rašė: Sušauk, Tamišta, akcijonierius ir visi užprotestuokite prieš korporacijos daiktų išpardavimą, nes korporacijos turtas priguli visiems akcijonieriams. o ne vienam Vytautui (tikroji pravardė to žmogaus — kun. B. Šlamas). Korporacija jokios skolos neturi ir negalbi but ant licitacijos ištatyta. Apie tą galite persitikrinti iš korporacijos knygnų. Su guodone, A. A. Jociis.

Nuvažiauvau pas advokatą Zuckermaną. Pas jį radau nekurios korporacijos daiktus, akcijų kuogas ir kuogas adresų. Norėjau dažinoti, ar daug akcijų lietuviams išparduos, ar daug orderių likos neišpildytų ir tt., bet advokatas prie knygų neleido. A. A. Jociis (Menchikov) man paskiaus rašė, kad tas advokatas buvo apsiėmęs anotik A. Jociis, gyvenęs Philadelphiaj ir Chicagoj. Darbininkams už darbą tą dieną nemokėsiąs (tas buvo subotų po pietų), bet panedėlyj lai visi ateina dirbti (buvome 4 darbininkai, neskaitant K. Jankų, kurš buvo pirmoji B. Vytauto ranka).

Keletas akcijonierių buvo sumanę susaukti korporacijos sanarių mitingą. Laikraščius pagarsinti nesuėpė. Parašiau aš tik į Nr. 3 „Darb. Vilties“ trumpai, pranešdamas apie kun. B. Šlamą ir A. Jociio biznį. Turiu priadurti, kad beveik visi iki šiam laikui, nežinau kodėl, kaltę puolimo korporacijos meta tik ant A. A. Jocio, teisingai B. Vytautą ir net užgindami, kad jis buvęs klebonu East St. Louis ir vadinęsis B. Šlamu. Bet iš tikro vadiniu jį subankrutintuoju, nes areštavns A. A. Joci, jokis pavojus korporacijai nebuvo. Gal tas kunigas — pseudosocijalistas norėjo tik pasipiginauti iš svetimų kišenių ir net nesigėdijo 4 darbininkams nunešti sunkiai uždribtą užmokestį!

Kadangi daugelis lietuvių prieš pat bankrutinijimą korporacijos buvo įdavę šį pinigus pasiūsti į Eurodą, mel-

džiū todėl visus siuntusius pinigus per minėtą korporaciją parašyti man numerį gauto kvito, adresą savo ir priėmiko, o teipgi dieną siuntimo ir įdėti markę atsakymui, tad aš pasiteiravau Banke Richard & Co., ar tie pinigai likosi išsiųsti į Eurodą (mano adresas: 87 Grand st., Brooklyn, N. Y.). Lai visi akcijonieriai parašo, kiek kuris turi akcijų pirkęs, ar kitokiū būdu į korporaciją pinigūs įdėjęs. Jeigu kas žinotų, kur gyvena čia aprašytas kun. B. Šlamas, vardu nuskriaustuoj — meldžiu man pranešti. Parodykime, kad ir mes mokame savo reikalais rūpintis, nes jei apsilėisime vienas, tai beabejonės atsiras ir daugias tokių uždėtojų „lietuviškų korporacijų“ ir leidejų nekalbėjančių pirmėviškų laikraščių. Akcijonierių mitingas atsibus 26 d. vasario, žemojoj salėj Draugelio, 73 Grand st., Brooklyn, N. Y., 8 val. vakare.

P. Būkšnaitis.

Iš Waterbury, Con.

„Lietuvoj“ patilpo straipsnelis p. Povilaisko p. a. „Waterburio korespondentams“, kurie būk neteisėbės, ypač užmeta melagystę Pleperui. Jeigu jis neatšauks savo korespondencijos, tai jį laikysias melagiu. Netalsysiu jo žodžių, nes vietiniai žino kame teisybė (korespondencijos rašomos ne vietinių žinių, tie ir be to teisybė gali žinoti. Rd.). Man rodos ir Pleperui nereikalingas atšaukimas, nes jis ne pamelavo, o to apie Pov. rašinį negalima pasakyti. Jeigu ne jo ir jo draugų neapkenčiami socialistai, ne būtų reikėję „nė šliupo, nė jo kalbos. Niekas kitas melagiais vadint, jeigu pats ne meluotų. Kiek Pov. paleido Nr. 4 „Lietuvos“ apie prakalbas buvusias 12 d. sausio, tą jau paaiškino Teisybės Mylintis, todėl to nereikia antrinti.

Meluoja Pov. ir korespondencijoj tilpusioj „Darbin. Viltij“, sakydamas, jog pamatęs prie durių daug stačių, manė, jog pilna svetainė, bet prasigruodęs, pamatė, jog viduryj tuščia. Čia jis pats sau priestariauja. Pov., norėdams sukurstyti žmonis prieš socialistus, šaukė: „Jog jų vietinė kuopa neišduodanti atskaitos iš darbų: ji rengia, girdi, balius ir prakalbas ir dabar esą 500 žmonių („Darb. Vilt.“ rašė, jog buvo tuščia svetainė) ir nežinia, kur pinigūs dėsia. Bet aš, prigulėdamas į komitetą rengimo prakalbų, žinau, jog svetainė ne buvo visai 400 žmonių. Mat p. Pov., nepri-gulėdamas prie kuopos, norėjo juos darbus kontroliuoti. Jų kuopa, rengdama susirinkimus, turi ir išlaidas, kartais lieka, kartais gi reikia pridėt. Ir busiantis šim Waterburij partijos susivaziavimas padarys kuopai nemažai išlaidų. Kada tik buvo renkamos aukos revoliucijos naudai, pinigai su vardais aukavusių buvo pasiūsti „Kovos“ redakcijon, kur jie ir pakviutuoti; jeigu terp aukavusių nėra Povilai-kos vardo tai todėl, kad jis niekada nieko neaukauja.

St. Senkus.

Iš Chicago, Ill.

Ir vėl prisitartina diena, kurioje bus trečia „Aušros“ Drstės prelekcija. Chicagočiai, būvę ant pirmųjų prelekcijų, jau maždaug matė, kaip atsibuvo pirmosios prelekcijos ir kokią jie iš jų turėjo naudą. Nors gal pir-

mujų prelekcijų tematai būvo ne taip visiems interesuojanti. Pirmi mėginimai vis sunkesni. Bet šitoji prelekcija, manome, užintereuos kiekvieną, nes bus kalbėta apie Lietuvos istoriją. Kalbės B. Balevičia. Be abejo, nės kiekvienas, nors toli nuo tėvynės Lietuvos, jos negal užmiršti, kadangi tenai lika daugumas giminių ir pažistamų, su kuriais linksmai galime vieną dieną praleisti. O čia, dirbk (arba darbo jėga) ir meliskis. Visas užagandėdinas ir ramumas — alutis.

Taigi Amerikos lietuvių (nesakau visi, bet daugumas) randa ramumą alutį. O apie prakilnesnius darbus tep svarstų ir mano kaip kiaušė apie dangaus karalystę.

Tiesa, negiriant, bet Chicagoje nuo įsiveržimo revoliucijos Rusijoj — prakilnesniųjų lietuvių darbuotasi nemazai ir daug trisio padėta, bet vaisiai to trisio neperdideli, buvo tikėtasi didesnių. Buvo rengiamos tankiai prakalbos, teatrai ir koncertai. Tuli pradėjo sa-kyt, kad reikia pabandyt truputi sistematiškiau, t. y. rengt prelekcijas. Ir tas tapo įkūnyta. Apie vertę jų ne kalbėsiu, te kalba tie, kurie jas lankė. Tik primisiu apie antrą prelekciją, kurią kalbėjo p. J. Šernas, „Lietuvos“ redaktorius, „Apie geografiiją“. Šernas savo prelekcijoj daug papasakojo, labiausiai apie etnografiją.

Trečia prelekcija atsibus 17 vasario, 1907 m. Freiheit Turner Hall 2417—2421 So. Halsted st. 3:30 po pietų. Kviečiame visus, norinčius arčiau susipažinti su Lietuvos istorija.

A. Žimontas, sekr.

Iš Bayonne, N. J.

20 d. gruodžio, per pasidarbavimą p. Bitvinskio, per plakatus buvo susauktas susirinkimas. Susirinkę lietuvių sutvėrė „Lietuvišką Tautišką Politiską Kliubą, p. v. Didž. Lietuvos kunigaikščio Gedimino. Iš syk prisirašė 39 snariai ir visi užsimokėjo įstoijimą ir mėnesinę po 25 c.

Susirinkimui bus laikomi 18 d. kiekvieno mėnesio. Antras susirinkimas Kliubos atsibuvo 18 d. sausio. Prisi-rasė 5 nauji snariai. Nutarė išimti charterį, pasirū-pint apie palengvinimą išėmimo lietuviams ukėsiskų popierų.

Geistina būtų, kad Kliubas užsiimtų ir apšvietimu savo sanarių, itaisytų knygynėlį. Daug gero tarp čionykščių lietuvių nėra. Tautiškais darbais neužiima, laikraščius ir knygas mažai skaito. Todėl ypač vaikinai, uždribtus pinigus praleidžia ant rangalo ir kazyrų.

13 d. sausio atsibuvo susirinkimas žydų socialistų ir revoliucionierių: buvo užkviesti ir kalbėtojai. Prakalbas parengė sušelpimui Maskolijos žydų. Kalbėjo: žydiskai, vokiškai ir maskoliskai. Kalbėtojai perkartinėjo dabartinį Maskolijos padėjimą, caro budelių darbus ir linkėjo neilgo Romonovams viespatavimo.

Įzanga buvo po: 50, ir 1.00 dol. Žydai suri-šė 880.00 Maskolijos vient-čiams. O kur čianykščių tuvių prakalbos ir aukos brolių ir tėvynės labui?

1 d. vasario nemažai įspadarė nusibankrutinij The Mechanics' Trust Company bankos. Nežinia, ar tyčia, ar ištikro angliskai laikraščiuose apie bankinimą pranešė iš laiko. Žmonės, išgirdę apie

banką, bėgo ir lietuviškus atsijimti. Vasario vakare susirinko šeši simtai žmonių ir emė veržtis į banką. Jų policmonai su kniupė pradėjo stumdyti žmones, daužyti kojas ir galvas. Paskui pradėjo leisti po 3 žmones į banką ir mokėti pinigų. Paskui iš banko išėjo septyni žmonės ir paėmė pinigų, jog banką nebantina. Liepė pinigų neimti, žmonės netikėjo, kas gaudo, tas pinigų atsinešė.

Januškevičia.

Is Union City, Conn.

Lietuviškas politiškas klubas, 13 d. sausio laikė savo pirmąjį susirinkimą. Kuriamės pakeltas klausimas rinkimo aukų Lietuvos revoliucionieriams, kadaigi paviešos ypatos kartais visuomenę naudoja. Štai ir pas mus buferis rinko aukas Lietuvos revoliucionieriams, o metai atgal, o mes nemame pakvitatavonės. Gal miestas buferis nusiuntė pinigų savo giminėms, o gal padidinti savo biznį? Klubas persergeti visus etuvius, kad tokiems daužau neduotų. Dabar klubas paskyrė iš savo kasos revoliucijai \$5.00 ir išrinko eturį kolektojų kolektojų lietuvitų tarp: Joną Beberaitį, J. Martišų, J. Ratkevičių ir J. Virbicką.

Klubas už tuos vyrus atkovo. Surinkti pinigai bus išduoti į vietą ir vėrdai antuotojų pagarsinti. Antrą Kaledų dieną, laikė klubą J. Šliupis; surinko \$3.10. Klubas pridedo \$3.80. Tuo pinigais paskyrėmė sergančiam astiminkui. (Pinigai jam išduoti ir tolesni aukų rinkimas jau pertrauktas.)

Susirinkimo 20-ta kuoturejo metinį susirinkimą, pirmą nedėdienį sausio. Buvsaretyta apie tuos \$25.00. Susirinkimas paskyrė revoliucijai Kasierius jų neisuntė, buk Susirinkimo kopą negali draskyti kasos ir visų sanarių nutarimo. Bet užperetamas susirinkime nebuvo visi sanariai, tai kasierius priešinosi ir nesiuntė pinigų. Visi pripažino kasieriaus kaltę ir kitą kasierių išrinko, tas turi pinigų pasiųsti paskirton vieton.

Kliubo Sekretorius.

Kam turi but skiriamos Amerikoj revoliucijai sudėtos aukos?

Pakilo vėl polemikos dėl skirstymo, geriau, gavimo aukų, tarp social-demokratų ir tautiškių demokratų. Mažydamas, kad tas klausimas varbus toj valandoj (ne tiek pinigų, kiek dėl principų) norėčiau išreikšti savo nuomonę, tikiuosi, kad Redaktorius neatsakysite ir man vietoj „Lietuvos“ skiltyse.

Nepaisydamas suvis pavilgiu čianykščiu demokratų, apdovanojusiu socialistus purvinais vardais, aš noriu pasakyti porą žodžių vietau. Paantrinu, kad rašau šitą, nenorėdamas kelti vaidus ir besikolijimus tarpe ypatų, bet išaiškinimui dalykų, kad kiekvienas galėtų žinoti, puse jis remis: social-demokratams, nepaiki, katrie geriau gali lietuviui ant misles susivienyt tas partianau, kad toz partianau, negali susivienyt su tuo su alyva.

Pašaitaiko patikėti albant su nusiminimais, kad revoliucijai ps Lietuvoje dalinasi klaidas ir tuomi silpnai.

nasi galė griaujanti caro sostą. Ar tai tiesa? Kodėl teip yra? Kodėl tuodvi partijai nesusivienijo? Paziūrėkim.

Dvi apkalbamės čia partijos, tautiškių demokratų ir social-demokratų (socialistų) peirstato dvi luomi, reikalai jų yra ne tik yvairus, bet priešingi. Demokratų partija yra partija turtingų, ukininkų ir vertelgų, jų idealu yra turėti daugiau turto. L. social-demokratų partija yra partija fabriku darbininkų, bernų, tarnaičių, kumečių, mažesnių, katrie negali išmesti iš savo žemės ir t. t. Jų ekonomišku idealu yra uždirbt daugiau. Tokių būdu demokratų yra daviai, pónai; socialistai - tarnai darbininkai. Jeigu darbdavys duos didelės algas tarnams už trumpą darbą, tas išeis naudai tarnams, bet isto bus nenauda ponams, o jeigu darbdavys mokes mažai, neužganėdins tarnus.

Abidvi augščiau paminėtos partijos kariauja už nepriulmingą Lietuvą (aš nežinau, ar demokratai už tą kovoja, daleiskim kad teip). Prisižiurėkim tada, kokią tos partijos įvestų tvarką iškariaus nepriulmystę, jeigu viena iš tų partijų paimtų viršų: demokratai, beabejonės, norės Lietuvos „nuo marių iki marių“ (jų atsiliepinuose kalbama tik apie etnografišką Lietuvą, Rd.), jie norės Lietuvos be žydų, be lenkų, be gudų, norės, kad Lietuviška kalba būtų vyriausia, norės karumenės drutos ir spangos policijos; norės uždėti didelės akcizias ant įvežamų iš užrubežių daiktų, protekcionalistų tarifų ir jeigu galės, tai neprileis darbininkų prie dalyvavimo renkimuose ir t. t. Zinote, kodėl tokią tvarką jie norės įvest Lietuvos? Ne norės žydų, lenkų ir kitų, kad tie jiems negadytų „biznio“; kariumenės ir policija jiems reikalinga, kad juos gintų kad ir nuo pačių lietuvių darbininkų arba nuo kitos tautos su panašia „demokratiska“ rėda, ir t. t.

Socialistai Lietuva visai kitokia: jie reikalauja liuosybės, vartojimo prigimtos kiekvienam kalbos, jie bus priešingi kariumenei, priešingi didelėms akciziams, protekcionalistoms tarifams; jie reikalauja lygių tiesių kiekvienai ypatai be skirtumo tautos, tikėjimo ir lyties. Užvedami tokią tvarką, jie žino, kad slėgiant kitą tautą arba kalbą, galima tikėtis ir persekiojimų; žino, kad kariumenėje tarnauja darbininkai, žino, kad jeigu augstos akcizės, tai brangi duona ir t. t.

Jeigu dvi Lietuvos partijos sulysit su Amerikos partijomis, tai lengvai patėmysime, kad L. D. P. bus panaši republikonų ir demokratų partijoms, o L. S. D. P. socialistų partijai.

Geresniam paaiškinimui, papasakosiu sekantį atsitikimą, kurį mačiau savo akimis. Pasitaikė man but sykį pas vieną ukininką (Vilkaviškio pavieta, Alvitto gmin.) svečiuose. Atkreipė mano atidumą, kad mano gaspadorius davė degtinės piemenukui. Mam užklausus, kam jis daro iš to vaiko girtuoklį, ukininkas atsakė: „Bernų algos kaskart didinasi ir da jie, kad tik kas, tai tuo pameta vietą ir eina kitur, bet jeigu jis bus girtuoklis, tai bus visada skolose paskendęs, negalės teip greit pamest“ šypėdamasi pridūrė: „juk iš piemenuko bus bernas“. Štai dvi ypatai: iš jų ukininkas yra demokratu, o nuodijamas

piemenukas, jeigu jis nebus kvailiu, bus socialistu. Ar gali but vienybė tarpe tuodviejų dviejų?

Dabar, pamatę skirtumą tarpe demokratų ir socialistų, pažūrėkim, kaip abidvi partijos dalyvauja dabartinėje revoliucijoje: perstatykite balses muštynes su caro vergais visoje Rusijoje, ant gatvių Maskvoj, Petrapilje, Varšavoj, Kronstade ir kitose vietose; prisižiurėkite lavonams puvantims ant gatvių. Jie darbininkai ir inteligentai socialistai! Kas iškariavo tą, kas šiandien yra jau iškariautas Rusioj? Darbininkai po vadovystę Socialistų partijos! O ką demokratai veikė? Dergė socialistus, nes socialistai, šaudydami kazokus, galėjo netyčia demokrato triobos langą išmušti!

Taigi, jeigu lietuvis amerikietis šelpia Demokratų partiją, budamas pats „biznieri“, jis šelpia savo partiją ir aš neturiu nieko priešais; jeigu jis šelpia L. S. D. P., jis ne paprastas žmogus — jis pasišvenčia gerovei kitų. Jeigu darbininkas, pelnantis sau kasnį duonos fabriko, kasyklose aukauja demokratams, jis yra arba tamsuolis, arba (atleisk man brolį darbininke) kvailas.

Matant, kaip vargdienis darbininkas aukauja pinigų demokratams, man širdį skauda ne dėlto, kad galima pinigų, bet kad tie pinigai pavirs į rečėjus jeigu ne aukavusiems, tai jų vaikams. Darbininkų partija yra socialistų partija.

A. Petraitis.

Susidraugavimo studentų reikaluose.

P. F. Bagočius atsišaukė per „Vienybę Lietuvinkų“ prie mokslėvių, kurie įvairiose Suvienuytų Valstijų įtairiose mokinas, kviedamas visus susitelkti į mūsų būrelį ir pradėti darbuotis tarpe mūsų tautiečių. Toks sumanymas jau pereitą vasarą buvo kilęs ir pas mus, Valparaziečius, tik ačiū mus padėję nerangumui, tas teip svarbus dalykas pasiliko tik mums vieniems žinomas.

Iki šiam laikui apie lietuvių mokslėvių S. V. visai nebuvo nė girdėti (išskyrus lankančius seminarijas). Pasakiniame laike matome tai vienur, tai kitur pasirodę mūsų tautiečių būreliai, lankanti įvairias S. V. mokyklas.

Palyginus skaitlių mūsų mokslėvių su skaitliu lietuvių, apsigyvenusių S. V., reikia ištikro susigėsti! Iš 400,000 lietuvių S. V., kasdien, ar atrastume apie 100 lankančių augštesnės mokyklas. Nors lietuvių mokslėvių teip mažas skaitlis, bet ir apie tuos ar mūsų visuomenę žino, ar jais rupinasi?

Todėl, draugai! Mums norint būti suais savo tautos ir tėvynės, neatbutinai reikia jungtis į vieną ryšį ir pradėti darbuotis pagal savo išgalę, o beabejonės tasyk ir visuomenę daugiau apie mus žinos ir labiau prijaus.

Berods, draugai! daugumas iš mus, pažvelgus iš medžiagiskos pusės, esame blogose salygos, nekarta apleidžiame svarbiausius mūsų gyvenimo dalykus, kurie mums labiausiai turėtų rūpėti. Bet pažvelgime tikrai į mūsų brolius mokslėvius tėvynėje gyvenančius. Argi jie gyvena geresnėse salygoose negu mes? Prisižiurėję arčiaus, pamatysime, jog daugumas jų kenčia didelį skurdą iš medžiagiskos pusės. Mes teipgi gerai žinome, o kius jie persekiojimus iš valdžios pusės turi panešti. O

vienok jie šiandien susijungę į vieną ryšį, nebiję susiklausyti dalykų atlikti labai savo tautos ir tėvynės. Ne kartą su nusistebėjimu žiūrime į jų karžygišką besidarbavimą politikoje arba gėviniame tautiškos dvasios tarpe savo tautiečių, ne paisant įvairausių persekiojimų ir kankinimų. Prisižiurėjus arčiaus į jų gyvenimą ir darbą, klausymas veržta veržias: Kas tenai yra daugiau nukentėję, ir šiandien kenčia už tėvynės ir žmonių reikalus? Ar ne mokslėviai? Kas buvo pirmutinis budintojas paskutiniame laike, kas kurstė žmonis prieš žiaurią Maskolijos valdžią? Ar ne mokslėviai? Kas pirmučiausiai atsiliepė gyvų žodžiu į žmonių ne paisydami ant įvairiausių pavojų? Ar ne mokslėviai? Tą patį juk galima pasakyti ir apie Rusų, Lenkų, Latvių, Čekų, Vengrų, Suomų ir kitų tautų mokslėvius. Gal tuli draugai pasakys, kad mes toks menkas būrelis ir da išsikirstę, mažai sveriamė. Bet atsiminkime, kad ne daugumas veikia, bet geras noras ir pasišventimas.

Mes, Valparaziečiai, su noru pritariame p. F. Bagočiaus atsišaukimui. Geistina būtų, kad ir iš kitų mokslėvių mūsų draugai atsilieptų, kad šis užmanymas nepasileiktų vien tik užmanymui, bet įsikuntų, atneštų gerus vaisius. Taigi draugai! darba.

Valparaziečiai.

Lietuviško seimo reikaluose.

Centr. Kom. Šelp. Revol. Lietuvių 7-toj savo atskaitoj pranešta visuomenei, jog ruošiasi prie susaukimo 2-ro Visuomeniško Seimo. Kad tai svarbus ir gyvai apeinantis visus Amerikos lietuvių reikalus, tą kiekvienas pripažis ir toks seimas, parengtas sumanai, gali netik atnešti didelę naudą lietuviams Amerikoj, bet ir Europoj.

Seimas jokios svarbos neturės, jei bus susauktas tik rinkimui naujo Centr. Kom. Šelp. Rev. Ir be seimo, man rodos, visuomenė gali išreikšti savo užsiganėdinimą ar neuzsiganėdinimą dabartinio komiteto per laikraščius. Aš manau apie seimą tokį, kurio uždutis būtų sutraukti kruvon reikalus visų lietuvių ir išrasti kelią išėjimui iš dabartinio mūsų labirinto, kuriame mes klaidžiojam ir galio to klaidžiojimo nematome.

Be ilgų išvadžiojimų, drystu paduoti rengėjams seimo ir visuomenei užmanymą:

1. Idant seimas būtų atliktas nuo dienos viešai apgarsintos ne greičiau kaip 6 mėnesius.

2. Kad seimo rengėjai padalytų iš kalno surašę reikalų ir kad kiekvienam reikalui būtų tam tikras sekretorius, kuris tuos reikalus prieš seimą gerai suklasifikuotų (sudavdytų).

3. Kad kiekviena ypata, nekiriant lyties, gali parasyti tam tikrus referatus ir iš kalno sekretoriui pasiųsti ir toks referatas turi but skaitytas seime.

Reikalai svarbiausi, bet nepilni, turi but komitetų apsvastyti, o visuomenė gali atmeti ar priimti ar labiau išplatinti.

1 Reikalai politikos Lietuvoje.

Ką ir kaip turime šelpti? a) Partijas, b) Kankinius, c) Mokslėvius, d) Mokytojus, e) Mokyklas ir tt. ir tt.

II Reikalai politikos Amerikoj:

a) Partijos, b) Mokslėviai, c) Mokytojai, d) Mokyklos paraprijinės, e) Mokyklos svietiškos (tautiskos), f) Mokyklos vakarinės, g) Agitatyviški susirinkimai ir tt. ir tt.

III Reikalai spandos; laikraštinių rinkytė Amerikoj.

IV Reikalai ekonomiški veritelgų ir darbininkų.

V Reikalai kooperatyviškų pramonų Amerikoj ir Lietuvoje.

VI Reikalai lietuviškų parapijų Amerikoj.

Dr. A. L. Graičūnas.

Čia užgriebti ne visi lietuvių reikalai; yra jų daugiau. Mums rodosi, kad būtų geriau, kad seime, jeigu jis bus susauktas, kiekvienas delegatas turėtų tiesą duoti be apribėjimo įnešimus, kurie seime galėtų but apsvastyti. Įnešimus visuomenė galėtų kelti ir per laikraščius, kad tik jie iš tikro būtų svarbus ir įvykdomi; tasyk ne reiktų nė sekcijinių komitetų, nė sekretorių. Apimantis vienok lietuvių reikalus seimas negalėtų pasibaigti su viena diena, kaip buvo Philadelphiaj.

Red.

Kodėl lietuviškos organizacijos viena kitą šmeizlia?

Skaitant čianykščius lietuviškus laikraščius, labai daug randi juosenet per daug neturintį jokios vertės polemikų, kurios, apart blėdies, nieko neatgabena lietuviškai visuomenei. Tokios polemikos kila daugiausiai dėl kokių nors organizacijų „šulų“, (jie patys teip pasivadino). Žmogus turintis mažą įtekumą nenori visai kištis į tarpą tokių „šulų“, nes purvų ir kolonijimų gaus nemažai, nors jo nurodymai būtų ir teisingiausi.

Bet kodėl organizacijos viena kitą šmeizlia, kaip paveldan S. L. A., L. S. P. A., T. M. D. bei buvusis S. L. L.? Gal jų siekiai priešingi? Anaip tol, nei vienos iš paminėtų organizacijų istatymuose nėra nieko priešingo kitoms. Tai ką gi mano atsiekt besikoliodamos? Kas jas supiudo, priveda prie tokių bergždžių polemikų? Ugi ypaticumai! Kad tai tikra teisybė, privesiu keletą faktų, iš kurių bus galima matyti, kad ne pačios organizacijos savę rėdo, tik pavienios ypaticumai jas veda ir rėdo.

Kol neiškilio ergeliai tarpe „I-jo C. R. Š. K.“, visos viršminėtos organizacijos (t. y. S. L. A., L. S. P. A., T. M. D. bei S. L. L.) viena kitai maždaug pritarė ir jokių šmeizimų jų tarpe veik nebuvo. Kilus nesutikimams tarpe I-mojo C. R. Š. K., vieni laikė

socialistų puse, kiti gi — laisvamanių, kaip tai sakant „politiko“, vietoj stabdyti kovą pavienių ypaticumų už visuomenės reikalus, nors ta kova labai blėdinga, ramiai žiūri į kovojančias ypaticumas, net gėrisi kova, kaip Rymo didžiūnai prisižiurėjo kovoms gladiatorių, darydavo laizybas, kurioje pusėje buvo pergalė (lietuviški dabartiniai kovotojai nuo Rymo „gladiatorių“ skiriasi tik tuo, kad pirmieji kovoja iš liuosoro, o pastarieji tą darė iš prievartos). Kada ypaticumas per laikraščius vedė aštriausią kovą, nepaisydamos teisybės ir doros, vienur-kitur, budavo, išgirsti, ar tai kariuomenė, ar susirinkimuose, susikirtimus pritariančių viena ar kitai pusei, paskui persikėlė į visas organizacijas;

tasyk jau teisybės besipaijaujanti ne paiso. Laisvamaniai išniekino socialistus tik dėlto, kad juos p. J. Šliupas niekino. Bet kodėl laisvamaniai neniekino socialistų anksčiau (t. y. pirm ergeliu C. R. Š. K.)? Reikia pripažinti, kad ir socialistų pusę teipgi netruko ypaticumų, jie teipgi, be jokių faktų, niekino laisvamanius. Dabar jau tarpe tų dviejų organizacijų kilo besiniekinimai dėl ypaticumų vaidų. Gal kovojančios ypaticumai nepažino idėjų, o pažinę jų vertę, pradėjo savo pasekėjams išrodinėti jų netikumą; bet vargu kas galėtų tikėti, kad laisvamaniai nepažinojo socialistų idėjų, ir pirmiečiai socialistai — laisvamanių. Bet kol nebuvo ypaticumų nesutikimų ir idėjų buvo geros. Kilo nesutikimai ir idėjos per niek, nors jos būtų ir geriausios.

Teisybė tik tada pasirodė, kada visuomenė išreikšė savo nuomonę, pati paskirdama aukas revoliucijos reikalams.

Bet kokią blėdį atgabeno tos piovynės lietuviškai visuomenei, tai tos ypaticumai, turbut, neištengs atlygyt visuomenę.

Pereituose metuose panaši kova kilo tarpe S. L. A., „šulų“ ir socialistų, pirmiausiai dėl D-go Žagaro feljetono, kuris ištikro, nė vienos doros ypaticumai negalėjo užgaut, kuriam nerupi įgijimas tuščios garbės. Bet S. L. A. didvyrius tas labai užgavo ir jie pradėjo šaukti, kad socialistai S. L. A. išdergė, reikia jiems atkerstyti! Nedaug laukus, galima buvo išgirsti, ir tarpe socialistų su Susiv. sąnarių susikirtimai, dėl savo „didvyrių“. Vienok išmintingesnieji organizacijų draugai neatkreipė atydos ant to, nes iš kalno buvo galima manyti, kad iš to išeis paprasta ypaticuma kova ir tikros ypaticiskos polemikos.

Taigi ir tarpe šių dviejų organizacijų šmeizimai kilo dėl ypaticumų arba, geriausias sakant, dėl „šulų“. Ištikro reikia pripažinti, kad mažai, labai mažai, yra tokių ypaticumų tarp lietuviškų inteligentų, kurie dirbtų visuomenės labui netuščiais žodžiais, bet darbais, dangumas tuščiomis reklamoms po laikraščius stengiasi garbės jieskoti. Užtai straipsnių galingių pakelt mūsų brolius ir parodyt kelią, kuriuo jie privalo eit į geresnę ateitį — labai mažai. Gana to, nes ant laimės, tas visas veik praėjo ir daugiau negrįš. Vienok reikia tokius atsitikimus tēmyt, kad kitą kartą galėtume panašių blėdingų polemikų išvengti.

Dabar pradėjom Naujus Metus. Pradėkim ir naujus darbus, kurie atneštų žmonių gerovę. Seni netikę darbai teišnyksta su praėjusiais metais. Šalin ypaticumai! Šalin šmeizikai ir siundytojai! Tegyvuoja vienybė, meilė, brolystė ir dora! Tegyvuoja darbininkiskai-socialistiska revoliucija!

J. K. Vasiliauskas.

Kaip kur rašėjas daro klaidžius išvedimus. Polemikos visur buvo ir yra; jos nekenkia, jos pertikrina, nurodo tikrus kelius. Terpmus reikia ne polemikas naikinti, tik jas geresnėms, dora, kultūriškesnėms padaryti. Jas gimdo ne tuščios garbės jieskančios ypaticumas, bet daug svarbesnės priežastys. Kur yra skirtingos idėjos, siektiniai, ten turi but ir kova už tas idėjas ir siekius, o kur yra kova, ten ir polemikų išvengt negalima; jos naudingos ir reikalingos; vodingos yra tik paremtos ant asabi-

skumų, kaip paveizdan, dabai yra pas mus; vodingos ir tasyk, jeigu nesiremia ant doros, jeigu jos principus peržengia.

Red.

Is Bridgedort, Conn.

26 d. sausio pirmas rajona. L.S.P.A. Connecticut valstijoje, pakelimiui čianykščiu lietuvių, parengė prakalbas. Kalbėtojai buvo du: P. Grigaitis, L.S.D.P. atstovas ir J. Grifais iš Brooklyno, N.Y. Prakalbų klausyt susirinko labai mažai žmonių, vos apie 50 ypaticumų. P. Grigaitis aiškino dabartinę revoliuciją Rusioj nuo jos prasidėjimo iki dabartinių dienų. Mažai kalbėjo apie Lietuvą ir jos dabartinę kovą ir troškimą išliuosuoti iš dabartinio jungo.

J. Grifius perstatė savo kalbą keliu caro ir jo valdžios paveikslus. Baigdamas kalbą, ragino lietuvius aukauti pinigų suselptimui revoliucijos Lietuvoje. Vienas vaikas su kepure perėjo per susirinkusius ir surinko \$2.50. Renkant aukas, P. Grigaitis dar antru kartu kalbėjo apie L. S. P. A.; ragino lietuvius prie tos partijos rašyti.

J. P. Viznis.

NAUJI RAŠTAI.

Juok darys, naujas lietuviškas humoristiskas laikraštis, išleidžiamas Rygoj Jakavičiaus, su paveikslėliais Jame, zinoma, kaip kiekvienam satyriskame laikraštyje, pamokinančių straipsnių nėra. Išjuokiami čia šios dienos veikėjai, ypač gi maskoliski biurokratai ir jų darbai.

Amerikos Lietuvių mėnesinis laikraštis, išleidžiamas Paltanavičiaus, 61 pusl. Nr. 1 telpa sekanti straipsniai: Prakalba, Istorijs Worcesterio, Kaip kovoti nu buvį, parašyti Paltanavičiaus. Aplankymas tėvynės, parašytas Kaunienės. Kaip kovojam ant Juodųjų jurių, parašė Matus. Stebuklai par. Agle-Kalvis Rygos sunus Socialistai, daina Kibirkštis. Jonas ir Driskius ir žinios, surengtos redaktorius.

Ponas Tvardauckas, garsus burtininkas. Zingeidus su įvairiais paveikslėliais pasakojimais, pagali surinktas liaudies legendas. Vertė B. Nevalgės. Chicago, Ill. 1906 m. 110 pusl.

Pasakojimas verstas iš lenkiškos kalbos. Pamokinančio, zinoma, nieko nėra. Ir pačios legendos yra lenkiškos, kaip ir burtininkas Tvardauckas. Nors didelės naudos ir nėra iš skaitymo tokių ant svetimų legendų paremtų raštų, bet laiko praleidimui knygutė gerai tinka.

Amerikos Lietuvių Kalendarius. 1907 metais. „Žvaigždės“ apauštuvė. 1907 m. 78 pusl.

Apart kalendariskos dalies telpa šitame „Žvaigždės“ išleistame Kalendariuje: Maijonio, Tautiška daina; Selimo apyskaitė p. a. Jieskok aukso širdyje. Lietuvių daina, eilės perdirptos iš čekiško. Aprašymas Amerikos laikraščiu (ne lietuviškų). Laurinas Ivinskis. Paveikslėlis p. a. Žydas žydą apgavo. Eilės p. a. Ateikite minios. Musų žemė. Šarkos pasaka. Agnieszka. Lietuvių katilinių daina. Atsitikimai 1906 metuose.

ORISSON SVETT-MARDEN Gyvenimo Mokykla.

Lietuvių kalba išvertė K. Žegota.

Negali pažvelgti ant nebylio kūdikio lopšyje išskaityti pasaulimą Dievo ranka išrašytą ir įvyniotą į tą molio gabalėlį, kaip negali matyti šiaurės žvaigždės magneso adato. Dievas davė tokią žvą magneso adato. Dievas davė tokią žvą magneso adato. Dievas davė tokią žvą magneso adato.

Robertas Watters sako: „geniališką žmogų traukia nežinia kokia nenumalšinama pajėga prie darbo, kuriam atlikti sutvertas tapo. Ne atsivėlgdama į sunkenybes, kokioms yra apsupas, neatsivėlgdama į tai, kaip maža žadančiais yra tie palinkimai ateityje, tas darbas yra vienintėlis, kuriam norisi atsiduoti su meile.“

Jeigu stengimasi įgyti medžiagišką naudą nepavyks beturėti ir aplėstu budamas, gal kaip Burns, pažvelgs į savo praeitį atsiuodamas, ir manys, jog būtų buvęs geriau pasiaukoti kitam amatui, bet ne mažiaus trauks jį nežinia kas prie jo numylėto užsiėmimo.

Civilizacija pasieks aukščiausio laipsnio jeigu kiekvienas žmogus pasiskirs sau atsakančią užsiėmimą. Niekas negali būti pilnai pakankiamas, kol neatras savo tikriausios vietos, panašiai lokomotyvui stipriam ant bėgių, bet silpnam ant paprasto kelio. „Kaip valtis ant upės“ — sako Emersonas — „vaikas atsiema į priešgimimus visuose dalykuose, išskiriant vieną. Tame dalyke nėra priešgimimų ir vaikas tykia plaukia į neapribotas jūras.“

Tiktai Dickens galėjo parašyti istoriją: „Apie vaiko vergu“, apie vaikus, kurių norai tampa tamsių tėvų nulenkiama, vaikus, persekiotus kaip tinginius ir tuščiadarbius, kadangi jų darbai neatsakė tėvų norui; genialius vaikus, priverstus gyventi sunkiose sąlygose ir prispaustus dėlto, jog negali prie jų sąlygų pritiikti; vaikus priverčia sėdėti prie sausų teologijos knygų, kada vidurinis balsas šaukia: „tiesa — medicina — mokslas, daile“, vaikus kankintus dėlto, kad neužsidėgė prie darbo, kurį jiems užmetė, o priešais kurių jų visa esybė kelia amžiną kerštą.

Tankiai iš priezasties anksta egoizmo pats tėvas nori, idant sunus būtų jo paties atkartojimu — antru savimi. Užteks jau vieno tokio kaip tu; — pasakė Emersonas. Astor'o tėvas geidė, idant sunus būtų teip pat, kaip jis, įplovius, bet perklystęs instinktas buvo perdidelis busimame pirklyje.

Gamtą niekada neatsikartoja, lauzo pirmą paveikslą antram jam gemant. Burtininko kombinacija buvo tik kartą išnaudota. Fridrikas Didysis ne kartą kentėjo iš priezasties tėvo piktumo, nes turėjo palinkimą prie dailes ir muzikos ir nevedėdė į karvišką plėtojimąsi. Tėvas neketė dailes ir nubaudė sunų. Galop norėjo jį pasiūsti pas pratėvius, bet jo pačio mirtis pasodino dvidešimties aštuonių metų Fridriką ant sosto. Jaunikaitis, kuris nieku būvo skaitomas, padarė Prūsų vieną didžiausių karalių Europoje.

Knygų skaitymas, modelių dirbimas, prižiūrėjimas paties dirbto rato, mėtančio lašus iš gretimio upelio, prardavo Izaako Newton'o mintį, kada buvo jaunu vaikui, o tuo tarpu avys paklysdavo, o banda ešdavo ar mindžiodavo kaimyno javus. Tas parodė motinai, jog sunus sutvertas ne ukininkavimui, kaip jį geidė.

Menku ir silpnu yra erelis, kada stovi ant lizdo ir mirksi, bet kaip toli siekia jo akis, kaip teisingi ratai, kuriuos užsuka, kada skraido blaivose padangėse.

Tėvai priverstė jauną Arkwright'ą mokytis pas barzdaskutį, bet gamta sukėlė jo smegenyse mintis apie visos Anglijos nužemintųjų išgelbėjimą. Ir lyg kaip Kristus, tarė jis savo motinai: „Ar nežinau, jog turiu elgtis pagal Tėvo paliepimą?“

Mykolas Angelo tėvai nutarė, kad jų sunus nezeigs begarbių artistų keliu, dargi baudė jį už piešimą ant sienų ir stalų. Liepsnojanti jo krutinėje ugnis, kurstoma dieviško dailininko, nedavė jam pailsio, kol šv. Petro katedra nepadarė jo nemiršančiu, lygiai kaip Maizius iškalas iš marmuro sienoje Sykstinų koplyčios.

Hugo Miller'o tėvai nutarė sunų į kunigus leisti. Dėdė apsiėmė apmokėti už jo mokslą, bet vidaus balsas atsisakdavo labiau, kaip kad tėvai ar dėdė. Akmenų tašytojų dirbtuvėje buvo jo mokykla, geidė mokytis dirbti iš raudono smėlyno.

Galilejus turėjo pasiaukoti medicinai, bet kada teko tyrinėti anatomiją, ar fiziologiją, išsiimdavo Euklides ir Archimedes ir paslaptai dirbo supalintus uždavimus. Turėjo vos aštuoniolika metų, kada atidengė švytuoklės tiesas, priežiūredamas žibykla, kybančią Pizos katedroje. Išrado mikroskopą ir teleskopą, prietaisus tyrinėjimui smulkiausių ir didžiausių daiktų gamtoje, pastumdamas tuomi mokslą į naujas tyrinėjimų vėzes.

Pascal'o tėvas nutarė, jog sunus mokysis senobinių kalbų, bet palinkimas, kokį vaikas turėjo prie matematikos, perkėlė tėvo nutarimą ir erzino vaiką, kol neatidėjo gramatikos, o nepaėmė Euklides.

Juozas Reinold'o tėvas peikė sunų už paveikslų tepimą ir ant vienos iš jų užrašė: „Darbas Juozo iš gryno tinginio.“ Bet tas tinginys liko vienu karališkosios akademijos įsteigėju.

Turner'is dirbo iš pradžių barzdaskutiu, bet paskui liko garsiu tapytoju vietinių paveikslų. Klaudijus Lorraine, tapytojas, pradėjo karjerą nuo virėjo; Molieri nuo oficeriaus, o Gvidoten'as, garsus „Aušros“ tapytojas, lankė muzikos mokyklą. Kvakrai sušaukė susirinkimą nutarti ką reikia daryti su Benjaminu West'u, nes tepymas nesutiko su jų tradicijomis. Vienas jų, pakilęs tarė: „Dievas įpylė į tą jaunikaitei genijų, ar galima netikėti jį jo tvirtybės?“ Merginos bučiavo vaiką, o vyrai, padėję rankas ant jo galvos, palaimino jį ant kelio dailininko.

Schiller'is išsiuntė į Stuttgart'ą, idant ten kariškioje mokykloje mokytųsi chirurgijos, bet jis slapta parašė pirmą savo veikalą „Žmogžudžiai“, ant kurio vaidinimo nukako persirėdęs. Nuobodumas mokykloje, panašioj į kalėjimą, teip jį kankino, o karštas noras tapti rašytoju teip jį apėmė, kad išdriso, neturėdamas nė šilingo kišenėje, peržengti uždraustuosios žinyčios slenkstį. Vieną dieną mergaitė sušelpė jį ir sutvėrė dvi puiki dramai, kurios suteikė jo vardui nemarumą.

Daktaras Haendelis geidė, idant sunus taptų teisėju ir dėlto stengėsi jame numalšinti palinkimą prie muzikos. Bet vaikas atrado seną fortepijoną ir mokėsi ant jo paslaptai. Kada daktaras turėjo atlaukti savo brolių, esančių pas kunigaikštį Weiserfeld'ą, pasiėmė sunų kartu. Vaikas, niekieno nepastebėtas, nuėjo į koplytėlę, kur buvo

Margonai ir netrukus pasigirdo improvizuotas koncertas kurio balsai sklido toli. Kunigaikštis išgirdo griežimą ir stebėjosi, kas galėjo sujungti tiek melodijos su teip ste bėtinu nemokėjimu. Atvedė pas jį vaiką, o kunigaikštis vėlton peikti, pagyrė jo muziką, ir įkalbinėjo daktarą Haendel'į, kad turi duoti liudybę, eiti sunui pasak palinkimo. Gamta niekada neduoda žibogui pasislėpti, kol ne atiras jis sau tikros vietos. Etizina'is kankina jį tol, kol neįstos į tinkamą sau darbo lauką.

Danielius Defre buvo kareivių pirkliu, sekretoriumi, fabrikos direktoriumi, skaitlinioju, agentu ir parašė daug mažverčių veikalų, kol neparašė savo verdžiausio darbo „Robinson'as Crusoe“.

Wilson'as, ornithologas, užsiėmė paeilui penkiais darbais, kol neužėjo ant savo pašaukimo.

Erskine praleido keturius metus jurininku ir viltyle greitesnio avanso įstojo į pėstininkus. Vieną kartą, dviems metams pralinkus nuo jo įstojo į armiją, buvo teismai tame mieste, kuriame stovėjo su savo pulku. Teismo pirmininkas Erskine'o, pažįstamas, pakvietė jį teismui ir parpino jam vietą arti savęs, pridurdamas, kad esantieji advokatai priguli prie garsiausiųjų advokatų Didžiojo Brytanijoje. Erskine klausė jų kalbas ir persitikirino, kad gali juos pralenkti. Pradėjo lavintis teisdarystėje ir trumpame laike keliu garsiausių advokatų kalbėtoju.

A. T. Stewart'as buvo mokiniu, kol netikėtai užkluvo ant atsakančio sau pirkliško amato, paskolings pinigų draugui, kuris pribautas nepasivėdimu, prispyrė, kad įsiai pasiimtų sankrovą kaip vienintelį būdą išgelbėti pinigus.

Jonatanė! — pasakė ponas Chace'as, kada jam sunus pasakė, jog prisirengs į universitetą — eisi nuo pamedžio ryto į masinų sankrovą. Tai atsitiko ilgai prieš tai, kada Jonatanas pabėgo iš sankrovos, idant galėtų eiti tikru keliu ir užimti galop Jungtinių Amerikos Valstijų senatoriaus vietą.

Jokubo Smeaton'o tėvas geidė, idant sunus būtų teisėju, bet gamta pervėrė apdovanojimą jį noru užsiimti mechanika, kad tėvai galėtų tą sunaikyti. Kartą atrado jį ant tėvo tvarto stogo betaisantį vėjinį malūną, kurį pats padirbo.

Gerai kazin kas pasakė, jeigu Dievas nusistų du angelu, vieną gatvių šlavimui, o antrą karalystės rėdymui, negalima būtų juodu prikalbėti apsimalinti amatais. Nemažiau teisinga, jog tas, kuris jaučia, kad Dievas nusprendė jam kitą užduotį, gali būti laimingu tik tą syk, jeigu tikrai pasiaukos jo išpildymui. Laimingu yra jaunikaits, kuris atrado vietą, apie kurią mastė. Jeigu jos neužims, neužims nė vienos ir nepakaks nė savęs, nė kitų. Tėvas tiek pat gali paliepti, kad magneso adata kreiptųsi prie Veneros ir Jupiterio, kaip nutarti apie tą, kokį amatą turi apsirinkti sunus.

Vienoj šiaurės pasakoje figos medis gavo paliepiną tapti girios karaliumi. Bet alyva nenorėjo išsivadėti savo riebaus skystimo, teip malonaus Dievui ir žmonėms, ir neapsiėmė viešpatuoti ant medžių; o figos medis atsakė: „Turėčiau netikti saldumų ir škančių vaisių, kad viešpatuot ant kitų medžių! — nenoriu!“

Kas per pamokinimas toj puikių pasakojų tukstančiams žmonijai, apleidžiantiems ypatingas gamtos turtus, idant dirbtų tą, prie ko visai neturi jokio pašaukimo.

Kaip ažuolo ir eglės karalius, figos medis išrodė ne savo vietoj, bet kas link skanių vaisių, tai ir ažuolas ir eglė žemiau stovi už figos medį. Duoti vaisių figos medžiui esti svarbiausia gyvenimo pareiga. Žiba jis sau tinkamoje apylenkėje, o netekęs galės vaisius nešti neturėtų tiesos gyventi. Kartą ir motina viešpatuojanti šeimynoje, yt karaliene, apleidžia ramų namų gyvenimą dėl aukšto ir garsaus amato, prie kurio niekas neverčia.

Išsiplatinęs pirma protavimas, buk geistinu amatu esti vien medicina, teisdarystė ir teologija, šiandien neturi vertės.

Kaip juokingai išrodo, kad 51% besimokančios jaunomenės atsiduoda teisdarystei! Kaip daug joje vyrų lieka dvasiškai pavargėliais vien dėlto, kad stengėsi įpindauti savo tėvams, kurie buvo gal mažverčiai daktarais ir teisėjais iš tos pačios priezasties. Musų krašte pilna žmonių ne ant savo vietos, apsigavusių, sukartusių, nupolusių, be vietos, be pinigų, be kredito, be drašos.

Tiesa, jog kiekvienas mokinytis prisirengia mokykloje, bet išsiplėtoja tik jį pabaigęs. Geriausių dalyku, ko išmoka mokykloje yr išmokymas kaip mokytis ir dirbti. Pabaigęs mokyklą, beveik kiekvienas nustoja žiūrėti į mokslo vadovėlius, o griebiai prie tokių knygų, kurios jo reikalus pakakina.

Pažvelgk į žuvį, kuri umi mėtosi ant smilčių, trankosi lyg norėtų susidaužyti į gabalus. Bet žiūrėk toliaus: baidi vilnis suduoda į kraštą ir užlieja nelaimingąją. Kuomet žuvis pajuto vandenį, atgauna jį pajėgias ir neria kaip žaibas per vilnis. Jos plaukai jai tarnauja, o tuo tarpu pirmiaus veltui trankėsi ore ir ant žemės, greičiau trūkdė kaip gelbėjo.

Jeigu tau nepasiseks, nežiurint kad užduotį savo išpildei geriausiai, ištyrinėk savo darbą ir pažiūrėk, ar jis tikrai buvo tavo galės rybose. Goldsmith'as persitikirino, kad neturi jokio palinkimo prie medicinos, bet kas kitas būtų galėjęs parašyti: „Vicar of Wackfield“ ar „Deserted Village“. Cowper'ui nepasisekė teisdaryti. Buvo teip nedraus, jog negalėjo ginti reikalų, bet parašė keletą puikių poemų. Molieri neturėjo dovanos teisdarystėje, o paliko garsų vardą literaturoje. Voltaire ir Petrarka pametė teisdarystę pirmasis dėl fotografijos, antrasis dėl poezijos. Cromwell'is buvo nuomininku ligi ketures dešimties metų.

Prieš dešimtus metus labai mažai iš musų pasirodė genijais arba palinkusiais prie kokių nors mokslo. Daugumas vaikinių ir mergaitių sunkiai penkioiktuose ar dvidešimtuose metuose gali nutarti, kokiu būdu užsidirbti duoną. Kiekvienas baldos iš savo išmintį, prašydamas jos palinkti prie kurio nors mokslo, kokio ten nėra.

Garfield'as nebuvo pakliuvęs į prezidentus, jeigu prieš tą nebuvo buvęs geru mokytoju, karjiviu ir sąžinišku politiku. Nė Lincoln'as, nė Grant'as, būdami vaikais neišrodė palinkusiais prie Baltojo Namu, neparodė nė genijaus rėdyti žmonių. Bet ne vienas turėjo pasivėdimą iš tų ką neturėjo didelių talentų jaunystėje. Reikėtų dirbti kiek galima daugiau, kur mus likimas neįstumty į slinkti prie kiekvienos pralankios progos tolyn, kur trankia mus vidaus pašaukimas. Tegul reikalas bus žvaigždė — kelrodė, o pasivėdimas be abejonės apvairniuos musų vertybę ir darbštumą.

Vyrai ir mergaitės tankiai atsiduoda užsiėmimui, kuris visai nesutinka su jų noru, bet jiems rodo, kad būtų laimingi kitoj vietoj. Beveik kiekvienam ateina išsirikimo diena. Kokį amatą pasiskirti? Kas bus mano gy-

Toliau bus.

ORAS, VANDUO, ŠVIESA IR ŠILUMA.

LEKCIJOS PROFESORIAUS BLOCHMAN'O.

rubėzuotame ruime du skirtingu gazų, susirinktų stikliniuose cilindriuose A ir B; daleiskime, kad esantis A cilindryje gazas yra beparvis.

Susimaišymas gazų.

kad gazai negalėtų išeiti, uždengt stikliniais dangčiais. Uždėkime cilindryje A ant cilindro B stikliniais dangčiais ir paskui tuos dangčius su sykiu išimkime. Pamatysime, jog rudasis gazas leidžiasi žemyn į cilindryje A, kaipi kad jame nieko nebutų; bet beparvis gazas kyla augstyn ir į trumpą laiką gazai susimaišo. Taigi, jeigu mes įleidžiame į paskirtą ruimą du nevienodu gazų, tai jie du pereina į viens kitą, kiekvienas iš jų užima visą ruimą teip kaip kad kito gazo visai nebutų.

Mažai yra turinčių parvą, taigi parvuočių gazų; daugumas jų beparviai kaip ir oras, jų negalima matyti. Todėl tai ir skirtingus gazų netelp lengva patėmyti kaip skirtingus skystų ir kietų kunų.

Daleiskime, kad trijuose cilindriuose A, B ir C, užkimtuose kamščiais, yra 3 beparviai gazai: oksigenas, azotas ir anglerugštis. Žiurint, jų vieno nuo kito negalima atskirti, kadangi jie visi nematomai, bet mėginimais labai lengva juos pazineiti ir atskirti vieną nuo kito. Žiurinti balana, kaip žinote, greitai užgesa ore; bet jeigu mes į jį įdėsim į cilindryje A, pripildytą oksigeno, tai jį tuojaus užsidegs apjakinandą akis šviesa. Visai kas kitas bus įleidus jį į cilindryje B ir C, kuriuose yra azotas ir anglerugštis: ten ji umai suvisu užges. Taigi matome, kad ypatingas gazų cilindryje A visai kitokios, negu gazų esančių cilindriuose B ir C. Peržiūrėsim dabar ypatinges gazų dviejuose paskutiniuose cilindriuose.

Įpilkime į cilindryje B ir C kietų vandens, o tuojaus pamatysime, jog cilindryje C, kur yra anglerugštis, kietų vanduo susidurs, o cilindryje B, kur yra azotas, jis bus permatomas kaip ir pirma. Taigi aišku, kad tuose cilindriuose esanti gazai turi skirtingas ypatinges.

Daugelis kunų perkeičia savo formą po įtekme temperatūros: paveikslan, vanduo pavirsta į kietą nuo šalčio, o nuo šilumos, virdamas, garuoja, taigi pavirsta į gazą. Geležis tirpsta tarpinimo pečiuj, o liepsnoj Volto lanko ji išgaruoja kaip ir vanduo. Sutirpusi geležis, kaip ir vanduo, neturi savo pavidalo, bet turi pavidalą indo, į kokį ji įpilta. Prie tarpinimo geležies chemiško medegos persikeitimo nebūva. Kaip vandens garai, teip oras ir kiti gazai, atšaldyti iki atsakančiam laipsniui, persikeičia į skystimą, o jeigu juos dar labiau atšaldyti, teip kaip vanduo, persikeičia į kietą kuną, tik tam reikia labai didelio šalčio; persikeičiant gazams į skystimą arba į kietą kuną, jų chemiškos ypatingės nepersikeičia.

Fiziški apsiereiskimai sumašant gazus, skystimus ir kietus kunus.

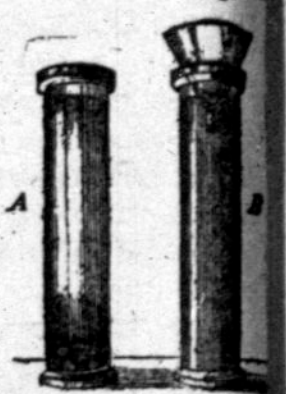
Mes jau kalbėjome, jog du koki nors gazai, susidurs, greitai susimaišo. Tas pats buva ir susidurs trims, keturiems arba dar daugiau gazų. Paveikslan, žibinio gazas susideda net iš aštuonių beparvių gazų. Visi gazai susimaišo, pereina tarp dalelių viens kito, visi, be išskyrimo, gazai turi tokias ypatinges; kiekvienoj susimaišymo dalyj yra vienodas skaitlius gazų dalelių.

Sumašant du skystimu karta buva tas pats. Mes galime praskiesti vandeniu ūksą, arba spiritą, jeigu jie musų reikalui per tvirti ir apturim sumašymą, kurio kiekviena lašelyj bus atsakančias skaitlius dalelių spirito ir ūksuso ir vandens. Bet teip bus sumašius vandenį ir aliejų; aliejus dalelės atsiskirs greitai nuo vandens, susiriks į lašus, kurie šiklis ant vandens paviršiaus ir susilies į kruvą. Taigi aišku, jog skystimai nevisada susimaišo.

Tas pats buva ir susidurs kietiems kunams su skystimais. Apliejus paprastą druską vandeniu, ji sutirpsta; bet jeigu apliešime vandeniu sierą, ji nesutirps. Įpilkime į indą su druska skystimo susidedančio iš sieros ir angledario; tame skystime druska netirpsta, bet užtai sierą greitai sutirps. Taigi aišku, jog tirpimas kietų daiktų paeina nuo ypatingių juos tarpinančių medegų. Druska tirpsta vandenij, bet netirpsta sky-

stime pasidariusiame iš sieros ir anglidar-

Apisireiskimus buvančius tirpstančioms kunams geriausiai galima tēmyti, je tie kunai parvuoči. Įdėkime žiupnį mėsą stiklini varinio kuparoso į leikute įdėtą kristalų cilindryj su vandeniu teip, kad vandenij būtų galas leikutės; vanduo leikutės dūdelėj pakils augstyn ir greitai sutirps varinio kuparoso kristalėlius buvančiais leikutėj. Kristalai išnyks ir vanduo cilindryje įgaus mėlyną parvą. Ibergime į tokio jau didumo cilindryje ir teipgi prisidėkime (A) tiek jau kristalų; jie dar ir dešimtį valandų nebus sutirpę, gulės ant cilindro dugno; jie bus apdengti eile tam mėlynos skystimo, o viršų bus visui permatomas, neparvuočias vanduo, kuris cildre apacioj apsiandis vario kuparoso kristalėlius, jo negali sutirpinti, — vanduo, kaip sa-

Atsakančias vandens dangčiais.

Taigi matome, jog tirpimas kietų kunų turi rubėzius. Šitame atsitikime matome, jog skystimai gali ir juose tirpstant kietų medegų sutirpinti tik atsakančią gumą. Pasildžius sumašymą, jame vėl galima sutirpinti atsakančią daugumą kietų kunų, bet visgi tik iki atsakančios rubėzės. Atausinus tokį iš sumašius pasidariusį skystimą, atlikusi, nesutirpusi kieto kuno dalelės susikristalizuoja; apturėtus teip kristalų vėl galima sutirpinti. Taigi procesai tirpimo ir kristalizavimo yra ne chemiški, bet fiziškais procesais.

Gazai tokią jau įtekme turi ant skystimų, kaip ir ant kietų kunų. Padarykime sekantį mėginimą. Stiklinę dūdelę įdėkime augščiau gyvojo sidabro stulpelio, yra a-

jaks, kuris netirpsta be jeigu čia įleisti kietą vandens (ką mes sunku padaryti čirskinaite su užriestu galu) tai amijaks tuojaus sutirps, perims jį vanduo, gyvasis sidabras tuojaus pasikels ir užims vietą, kurią pirma užėmė gazas (II). Svarbiausias skirtumas tirpim kietų kunų ir gazų yra tas, kad kietų kunų ir gazų yra tam, kad kietų kunų ir gazų yra tam, kad kietų kunų ir gazų yra tam.

Chemiška veikmė ant viens kito: gazų, skystimų ir kietų kunų.

Visi iki šiol peržiūrėti apsiereiskimai buvo fiziški. Visai kas kitas atsitinka susidurs dviem kunams veikiantiems ant viens kito chemiskai. Veikmė tokia gali buti per susidurimo visokios veislės kunų, taigi kietų, skystų arba gazinių.

Štai cilindriuose A ir B yra du beparviai gazai: garai druskinės rugšties ir amijaks; abudu gazai ant viens kito, susidurs,

Chemiška veikmė ant viens kito: gazų, skystimų ir kietų kunų.

Visi iki šiol peržiūrėti apsiereiskimai buvo fiziški. Visai kas kitas atsitinka susidurs dviem kunams veikiantiems ant viens kito chemiskai. Veikmė tokia gali buti per susidurimo visokios veislės kunų, taigi kietų, skystų arba gazinių.

Štai cilindriuose A ir B yra du beparviai gazai: garai druskinės rugšties ir amijaks; abudu gazai ant viens kito, susidurs,

Chemiška veikmė ant viens kito: gazų, skystimų ir kietų kunų.

Veikmė dviejų gazų ant viens kito.

sušėje, veikia chemiskai. Viršutiniai abiejų cilindrių, taigi atidarytieji galai, uždengti stikliniais dangčiais. Padarykime teip kaip viename iš jau aprašytų mėginimų sudėkime abudu cilindrių ant viens kito dangčiais ir sudėjęs, dangčius ištraukime. Į tuojaus pamatysime netikėtą apsiereiskimą: tamsus ukai tuojaus pripildys abudu cilindrių; bus tai smulkutės dalelės kieto kuno, kuris iš pradžių laksto abudu cilindriuose, bet paskui apgula sienas ir jos apstampa. Cilindriai kaip ir nuėmimui viršutinio, arba, kaip jau perskyrimui, reikia gana didelio prie to buva toks jau užimas kaip orui į tuščią ruimą. Vietoj išnyti jų gazų, cilindriuose ant jų sienų bus plona eilė naujos medegos (gėstis-amijaks arba naštiras).

Abudu paimti mėginimams gazų vandenij. Sumašimai abiejų permatomi, kaip vanduo. Suliekim tuos sumašymus, taigi skystimu pusiais vandenij gazais; prie to u-

(Toliau bus.)

REIKALAI

Susivienijimo Lietuvių Amerikoje.

Hazleton, Pa. Čianyskė 45 kuopa S. L. A. uždėjo naują dr-štę pašelpinę, kuriai, 3 vasario š. m., davėm vardą „Liūosybė“. Prie šios draugystės išsyrk prisirašė daugelis sanarių 45 kuopos Susiv. Liet. Am. Nekurie net naujai pristoję prie S. L. A., kad tik prigulėtų prie laisvos, darbininkiškos draugystės „Liūosybės“, į kurią gali prigulėti vien tik sanariai S. L. A.

Susirinkime 3 d. vasario buvo skaityta naujai išdirta „Liūosybė“. konstitucija, kurią, šiek tiek pataisius, nutarta atspaudinti. Viršrinkai likosi išrinkti šie: pirmsėdis — Jonas Kirtiklis, jo pagalbininkas — Juozas Gelganda, išdininkas — Vincas Maslauckas, raštininkas nutarimų — Kazimieras Merkevičius, izdo sekretorius — Mikolas Bartasevičius, izdo globėjai — Juozas Raulickis ir Antanas Bendžiūnas, maršalka — Antanas Kaminskas.

Dr-štę „Liūosybė“ naudo- sis čarteriu S. L. A. ir steng- sis palaikyti susirūšimą su vi- somis dr-štėmis, prigulintioms prie S. L. A. Iš kitų drau- gysčių prigulintių prie S. L. A. mūsų draugystės „Liūosy- bė“ sanariūs priims be įstoji- mo mokėsties, vien tik su pa- liudijimu anos dr-štės apie sanario prigulėjimą į drau- gystę.

Pirmsėdis 45 kp. S. L. A.

Motiejus Merkevičius.

Patėmyjimas dviejų metų.

Skaitydamas laikraščius, persitikrinau, kad per pra- eitus du metus mūsų inteli- gentija plovėsi kaip katilai kovo mėnesyje už kates, bet už ką mūsų inteligentai pio- vėsi, tai gal nelabai kas nu- mano. Man rodosi, lyg kiek- vienas iš jų norėjo užimti pirmą vietą, įgyti garbę kaip koks dievaitis. Bet visuome- nė nuo jų reikalauja, kad dirbtų labai tautos sutik- mėje, nes dirva mūsų labai plati, gali patilpti kiekvienas darbuotis tėvynainis; tai už ką jų piktinate visuomenę, pildamiesi tarp savęs? Jūs galite tarp savęs girties, bet visuomenė nepagirs, nes su- laikėte ir atšaldėte daugybę maziukų skruzdėlių, kurios budavojo tą didį kapčių tė- vynės; pavertėt mūsų laikra- čius į niekus, kurie tarnavo visuomenei, šviesą skelbė tarp savo tautiečių. Atsiradus teip vadinamiems vadovams, kilo kova ir ji gal nepasi- liaus, kol visuomenė nepra- dės rekti, nes tie besipiovi- mai privėrė net mažiausią žmogelį pakelti balsą ir pro- testuoti prieš toki nesuipra- timą mūsų inteligentų, ka- dangi iš to besipioviemo nau- dos nebuvo, o bledies tas at- nešė nemažai mūsų tautiš- kiems reikalams, daug aukų sulaikė. Iš Westville, Ill., kaip mūsų vadovai pradėjo pautis, sustojo jau aukos plaukusios, išnyko ir T.M.D. kuopa, o aš tikiu, kad ne tik Westvilles lietuviai prisio- tino tais nerimtais vaidais mūsų vadovų. Nepakako ro- vimos tarp savęs, pradėjo užkabinėti mūsų draugystės: Susivienijimą Lietuvių Ame- rikoj ir Tėvynės Mylėtojų Draugystę. Tos draugystės įkurtos mūsų labai ir pakė- limui mūsų brolių. Kad Su- sivienijimas šitą yra nu- veikęs labai tautos, niekas negal užginti, aš Susivieny- jimui daugiau garbės pripa- žystu, negu besipilaujantiems inteligentams. Susivieny- mas visus glaudžia, ragina prigulėti prie vienos tautos, kuo Draugijos, kuomi netik

galėtume pakelti savo vardą, bet da galėtume duoti pašelpą našlaičiams; bet mūsų inteli- gentija to nemato, tik socia- lizmo prisipylė akis, nenori pripažinti tiesų garbingoms mūsų draugystėms. Socializ- mas, tai politika ne tautiš- kas dalykas. Socialistiską su- rėdymą šioj šalyj gal įvesti ne vieni lietuviai.

1900 m. kaip westvillečiai atmena, buvo rinkimas pre- zidento Suvienuytų Valstijų. Aš nusiavedžiau 30 vyrų iš- imti ukėsiškas popieras, prieš pietus gavo 18, o 12 liko, su- džia liepė ateiti po pietų. Sugryžę, radom tarp durų F. M. Lietuvių republikonų partijos. Tas žmogelis pa- skundė mane, buk aš socia- listas ir tie visi vyrų esą so- cialistai. Ir po pietų nė vienas popierų negavo ir nuo to laiko lietuviai, kurie su manim suseina, neturi malo- nės pas kapitalistų partijos valdžią. Žmonių išrinktų at- stovų balsais kongrese užgirti apsunkinimai ateiviams pa- stot ukėsis. Tai pasirodo, kad socialistų riksmas daug bledies padarė, o gero nieko nebus ir per kokį šimtmetį.

Amerikoj yra dvejosios socialistiskos partijos ir jos turi savotiškas platformas: viena vadinasi Socialistų partija, kita Socialistų dar- bininkų partija. Jos turi centrus ir ragina visus dar- bininkus vienyti prie vienos politiskos organizacijos, tai kam lietuviams laikyt centras skyrium? Gal Philadelphiaj yra centras Europos socia- listų.

Kaip minėjau, yra dvi so- cialistiskos partijos, ir platfor- mos jų skiriasi, tai prie ku- rios musiški plakasi, ar prie Socialistų partijos, ar prie Socialistų darbininkų par- tijos? Su kurios pagelba siulo išganyti darbininkams? Tu- rėkite nors penkis milijonus narių, o su 1000 ukėsių nevyk- dysite socializmo, dagi užka- binėjant tautiską draugys- tės.

Daugelis tautiečių priguli prie visokių draugysčių, jie tai nelabai apkenčia jei- gu juos socialistas užkabin- či, siuncia ant Marso ar ku- ratur. Sejam tarp lietuvių vaidus, socializmo negalima įvykinti. Geras tautietis, mylintis savo tautą ir mylin- tis draugijas, yra ir geras so- cialistas. Mūsų reksniai ne- myli draugijų, tai jie nekoki ir socialistai, greičiau juos galima prie teroristų pri- jungti. Laikraščiai tarnavo visuomenei ir žmones apšvie- tiki paskutinių dviejų metų, dabar žmonės už savo pinigus turi skaityti vaidus tarp ko- kio ten stulpų, kurie pavy- dėjo š. m. garbės. Lietuviška visuomenė žino ką š. nuveikė, už tai jam garbė ir priguli. Kada socialistai nors tiek nuveiks, jiems bus ir garbė, iki šiol dar didelių jų nuo- pelnų nematom.

A. A. Appanaitis.

Dėl Bagočiaus reksmo.

Budavo kaip tik poseimui, tai kad pakils visoki prote- stai maži ir dideli, tai tik klausyk, kaip pilasi kaip iš gausybės rago. Bet po XXI seimui, apart žmonių su pa- gaudytais viduriais, niekas ne išsiskoko ir tik jau esant arti XXII seimo pakilo audra: susvyravo Žagaras, pasiraite Rutkus, sugirgždėjo Glegž- liaus, sustenėjo Senis Kriva- tis ir nusikvatojo Pittsburgh'o Bagočius, kurs šian bėges, ten bėges, „Lietuvos“ 5 No, to- liau nenubėgo kaip tik iki „Kovos“, „rezervai“ ir.... o presbiterijonų djele! koks čia švarus, koks gražus laik- raštis ir raidės net \$400 ver- tos. Ir 1500 sanarių ir \$500

tykšo!! Tik žingeidu, iš kur Bagočius teip praturto. Juk dar neseniai buvo vaitojimai, kad turto nėra; net redaktoriui alga už kelis mėnesius buvo nemokėta. Turbut čia Bagočiaus vienatinis mieras buvo tikslai, kad pažemint Susivienijimą Lietuvių Ame- rikoj, ir savo studentiską tulį ištaškyt Damijonačiumi, į akis, idant pasirodyt savo sėbrams, kad vė ir aš kariau- ju drauge su jumis prieš Su- sivienijimo „šulius“, ypatin- kai prieš Eismontą, Puką, Damijonaitį ir Povylaiką. Bet kur dingo Žemantauckas — Žagaras kankintojas? To- liaus Bagočius, budamas la- bai „buse“ savo „referan- dum“, užsidengė delnu akis ir pamato tą, kurs rangosi ant „Dievo sosto“, Laisvamanių Susivienijimą, jo knygas ir Susivienijimą L. A. su to- kiu dideliu išdu ir sanarių skaitliu, nieko neveikiant kaip Nilo arkli. Galiaus iš- tiesė prie to Nilo arklio savo dešinį ir meldžia, kad S. L. A. butų jam už tokią satyrą dė- kingu, ir... viskas sunyk- sta, sugriuva.

Norėt, kad kas būtų dėkin- gu, tai troškimas garbės, bet parodyt už ką bū dėkingu, tai yra kitas klausimas. Ar už tai S. L. A. turi dėkavot Bagočiui ir jo sėbrams, kad jį niekina ir pavydi jo pasi- sekinų, jo augimo? Ar užtai, kad svyruoja kaip girtas prie tvoros, ne pats nežino ką sėka? Antai dar nese- niai Rutkus buvo sugraba- liojęs S. L. A. turto „desė- tų“ doliarų (turbut likusius paskaitė „Kovos“ rezervai. Glegžnas (51 No. „Vieny- bės“ 06) savo žvilgyje, ge- riau sakant šnaivime į S. L. A., prikiša Havanos ciga- rų. Bagočius, savo su- manymuose XXII seimui ki- ša po nosia, kad seimą per- kaltį 4 liepos, nes buk tą dieną, dirbtuvėms nedirbant, darbininkai nereikalautų „gašiot nuo darbo“. Mat Bagočius dar nesapnavo kad seimas tėsiasi ne vieno dieną, bet veik visą sanvatę ir tai nebutų skirtumo ar seimas butų Decoration, Indepen- dent, Thanks giving, ar La- bor day, vistiek darbinin- kams dienos reik gašinti. Tai turbut jie ir nori, kad Susivienijimas už tokius jų tikrai satyriškus sapnus būtų dėkingas.

Kad Susivienijimas L. A. turi suviršm \$20,000, tai ne pirkimams brangių raidžių ir išleidimams švirių laikraščių, bet išmokėjimui „posmertinių“ sanariams, nes tam ta organizacija yra įsteigta. Pinigus sudėtus tautiškiems reikalams, išdalina kam jie yra sudėti. Kiekvienas sei- mas, sulgy išgalės, sušelpė reikalaujančius pašelpos, bet kad nepakis gniutulio „re- zervai“, tai tas verčia griauti ir ardyt ramumą tarpe orga- nizacijos sanarių, už ką jums priguli tinkamas vardas ir tai be užgavimo — n e n o r a m o s. Rods, jūs varot tą savo nelemtą darbą, neva socializmo naudai, bet aš netikiu, kad tas teisybės. Lietuvoj antai visoki šaldros plėšia žmonių gyvenimus, jie ir sako, kad tai derą so- cializmo naudai; bet ant jų nelaimės, žmonės tam netiki; netikiu ir aš, kad teisybę sa- kot. Jūs tik dengiatės socia- lizmu kaip dengias kuni- gaitis Christaus mokslu, o ne- dorų darbų kaip ir betakti- škų reksmų vien pašvęstų vienybės ardyumui, ne Chri- stus, ne socializmas — ne- reikalauja (Tai jau to tak- to mat visiems trukta. Rd.).

Bagočius sako, kad jis ne- davęs niekad tiesos Povylai- kai nė Damijonačiumi Susi-

vienijimo vardu šmeižti žmo- nes, bet pasakyt, kad pagal dar neseniai buvo vaitojimai, kad turto nėra; net redaktoriui alga už kelis mėnesius buvo nemokėta. Turbut čia Bagočiaus vienatinis mieras buvo tikslai, kad pažemint Susivienijimą Lietuvių Ame- rikoj, ir savo studentiską tulį ištaškyt Damijonačiumi, į akis, idant pasirodyt savo sėbrams, kad vė ir aš kariau- ju drauge su jumis prieš Su- sivienijimo „šulius“, ypatin- kai prieš Eismontą, Puką, Damijonaitį ir Povylaiką. Bet kur dingo Žemantauckas — Žagaras kankintojas? To- liaus Bagočius, budamas la- bai „buse“ savo „referan- dum“, užsidengė delnu akis ir pamato tą, kurs rangosi ant „Dievo sosto“, Laisvamanių Susivienijimą, jo knygas ir Susivienijimą L. A. su to- kiu dideliu išdu ir sanarių skaitliu, nieko neveikiant kaip Nilo arkli. Galiaus iš- tiesė prie to Nilo arklio savo dešinį ir meldžia, kad S. L. A. butų jam už tokią satyrą dė- kingu, ir... viskas sunyk- sta, sugriuva.

Ar negana protestų?

Pirmausiai dėl p. Žagaros feljetono, o paskui dėl straipsnio S. L. A. atskaitoj patilpusio pasipylė tiek pro- testų ir protestų prieš prote- stus, kad jokiū būdu visų ne- galima patalpinti. Vieni protestuoja prieš vienus, kiti prieš kitus, treti gi peikia protestus, kovą nori malsinti, bet savo malsinimais prote- stus palaiko. Ir teip eina nuobodulio pasaka. Nuobo- dulio pasaka tuos protestus reikia valdyti todėl, kad juose atsikartoja vis tie pats motyvai, naujų protestu- motų ne suranda, vis tuos pačius atkartoja tik kitais žodžiais. Protestai prieš ko- kį peiktinį keno darbą geri ir reikalingi, bet jų pakanka vieno, dviejų, pas mus gi kiekvienas nori protestuoti, visai nepaiso, kad laikraštis, visai ir prie geriausio nora- neįstengia patalpinti. Pro- testai naudingi, jeigu juose ištikro yra svarbesni moty- vai; daugumai musiškių truksta jų svarbių motyvų. Tame ir yra jų nenaudingum- mas, o atsiranda yis prote- stuojanti. Juk negalima dėl vieno straipsnio protestuoti per mėnesių eiles.

Iš Chicago, Ill.

Nedėlio, 3 d. vasario, atsi- buvo balius parengtas 36-tos S. L. A. kuopos. Balius atsi- buvo toj pačioj svetainėj, kur buvo XXI S. L. A. seimas. Žmonių buvo pilna svetainė, kas rodo, jog ir chigagiečiai prijaucia tautiskoms organi- zacijoms. Publikos susirinko daugiaus inteligentiškos, nes ramiai užsilaikė. Geresniam užimimui svečių, kuopa pa- rengė skrajojantį pačtą, bet, kaip patėmyjau, tai dauge- lis da nesupranta tokių žaislų, nes mažai kas tesinaudojo iš laišų. Abelnai sakant, ba- lius pasisekė neblogiausiai, nors kuopa panešė daug vargo ir kaštų tokių liaugų parengti. Kaip girdėjau, kuopa turėjo gerą uždarbį, kuris bus ap- verstas išsijuntimui delegatų į XXII seimą gegužio mėn. mieste Cleveland'e. Geistina, kad visos kuopos panašiai darbuotus labai organizaci- jos, nes, kaip mačiau, 36-tos kuopos viršininkai ir tuli draugai smarkiai darbuojasi. Prie jų pasidaravimo jau Chigagoj susitvėrė kelios kuo- pos S. L. A. ir senosios gero- kai auga.

10 d. šio mėnesio parengė balį su kalboms 192 kuopa miesto dafj Town of Lake. Balius buvo pamargintas pra- kalboms tarpe šokių. 1-mas kalbėjo F. Eismontas. Kal- bėtojas išreiškė gailėtį, kad mūsų žmonės dar mažai su- pranta svarbumą ir mieriūs Susv. Liet. Am.

Trumpai ir aiškiai paaiš- kino Susiv. mieriūs ir naudą,

kokią mes turime, prigulė- dami prie jo. Kelis žodžius ištarė apie moteris ir mergi- nas, kurios dar tūno letargiš- kame miege, neįstengia su- prasti vertės ir naudos tau- tiškų organizacijų. Ragino mērginas ir moterėles sutverti tautiską draugystę arba pri- gulėti prie Susiv. Liet. Am. Kalbino imti pavyzdį nuo ki- tataučių. Kadangi publika neužsilaikė ramiai, tai kal- bėtojas liovėsi kalbė- jęs. Drg. F. Golubickas kal- bėjo aštriau, pabarė publiką už neramų užsilaikymą. Toj miesto dafj gyvena tam- siausi lietuviai, tuli čeveruoja lenkiškai ir dainuoja patri- jotiškas lenkiškas dainas.

Žmonės pasakoja, jog ku- nigėlis, išgirdęs, kad bus ba- lius 192 kuopos Susivien., tą patį nedėdienį užsakė, jog eisų kalėdoti. Turbut no- rėjo sulaukyti žmonės nuo to bedieviško baliaus. O mes sakome, kad kunigai nevaldo smegenis žmonių! Juk Chi- cagoj skaito apie 40.000 lie- tuvių, bet pažvelgus į jų dar- bus, pats Kristus apsivertktų. Nepamirškime, jog jau XX-tas amžius užstojo. Lai- kas ir mums keltis iš ilgo miego ir tobulinti smegenis! Svečias.

Iš Livingston, Ill.

Anglij kasyklose dirba kas dieną, bet š kitur pribuvu- siam sunku darbas gauti. Lietuvių yra čia diktas burelis. Visi gyvena sutiki- me. 12 d. sausio S. L. A. 130 kuopa laikė susirinkimą. Duoklę užsimokėjo 10 senų sanarių, prisirašė 2 nauji. Nė prakalbų, nė aukų rinki- mo nebuvo. Daugelis lietu- vių ne nori prie S. L. A. ra- tytiesi, kadangi jis ne du- da ligoj pašelpos. Mūsų kuopa ateinančiam seimui nutarė duoti įnešimą, kad būtų didesni mokesčiai ir kad sanariai ligoj gautų pa- šelpą bent po 5 dol.

Buvęs ant mitingo.

Mažas feljetonas.

KITAŽEMIO LAISKAI IŠ RUSIJOS. XV.

Brangiausia Filicia!

Apsilankiau pas Joną Krondštatskį. Tu, turbut, nežinau, kas jis tokis. Jonas labai garsus Rusijoj penas. Jis daro visokius stebuklus, dar pagal užsakymo ir juo brangiau kas užmoka, juo stebuklas didesnis esti. Be- ramiai užsilaikė. Geresniam užimimui svečių, kuopa pa- rengė skrajojantį pačtą, bet, kaip patėmyjau, tai dauge- lis da nesupranta tokių žaislų, nes mažai kas tesinaudojo iš laišų. Abelnai sakant, ba- lius pasisekė neblogiausiai, nors kuopa panešė daug vargo ir kaštų tokių liaugų parengti. Kaip girdėjau, kuopa turėjo gerą uždarbį, kuris bus ap- verstas išsijuntimui delegatų į XXII seimą gegužio mėn. mieste Cleveland'e. Geistina, kad visos kuopos panašiai darbuotus labai organizaci- jos, nes, kaip mačiau, 36-tos kuopos viršininkai ir tuli draugai smarkiai darbuojasi. Prie jų pasidaravimo jau Chigagoj susitvėrė kelios kuo- pos S. L. A. ir senosios gero- kai auga.

Kuomet aš pas jį įžengiau ir paprašiau palaiminimo, jis skersai į mane pažūrėjo ir užklauso:

— Tu kas? Tavo veidas ne ruso....

— Teip, stebuklu daryto- jau, aš gal nepanašus į rusą, vėlė permirkusi rusiška dva- šia.

Ir aš jam papasakojau visą savo istoriją: kaip mano ki- šenyj atsirado svetimi pini- nigai, kaip mane pavadinò vagim, norėjo kalėjiman įgrusti, kaip aš bėgau iš savo krašto.

Jis, viską išklauses, malo- niai pažūrėjo man į akis ir pratarė:

— Nelaimingas tu! Perse- kioja tavę.... Mes tavę pri- insime širdingai....

— Švenčiausias, duok man palaiminimą! — nusilenkiau aš.

prakeiktus maistininkus.... — Aš ir tokiu noriu buti. — O revolverį ir kinžalą ar turif

Aš ištraukiau revolverį su kinžalu ir padėjau prieš jį. Jis laimino.

— Laiminu aš revolverį ir kinžalą.... Nė viena kulka, nė vienas užsimojimas kad nebutų veltu.... Juo dau- tiau nušausi ir išpasiai pra- keiktų revoliucionierių, juo gražesnę vietą pritaysi tau danguj Dievas....

Paskui paėmė švęstą van- denį ir aptaškė revolverį ir kiržalą.

Paskui liepė bučiuoti man kryžių ir prisiekti.

— Prisiekiu, kad aš kiek- vienoj minutoj esu pasiren- gęs kitoms tautos nutraukti galvas ir kovoti su maistini- kais tol, kol akmenys nepra- dės šaukti, kad caras šven- tas....

Aš prisiečiau.

— Ar tamsta pravoslavus? — paklausė manęs Jonas.

— Ne.

— Ne! — nustebo popas.

— Gm.... mes į tikrųjų rusų sąjungą tepriimame tikiai pravoslavus.

— Bet aš myliu Mikalojų ir ministerius....

— Gali buti, bet ne pravo- slavui mes negalime tikėti, tamsta vieną gražią dieną im- si ir iskirsi kokią kaulystę....

— Aš myliu....

— Jei tamsta nori prigulė- ti prie mūsų, krikštykies į pravoslaviją.... Už persi- krikštyjimą aš tamstai duosiu rublį....

— Šventas tėve, ar tamsta teip pigiai įkainoji mano vė- lę, duok nors tris rublius!

— Negaliu, sunkus laikai.

Sutikome už rublį šešias- dešimtis tris kapeikas.

Ir aš persikrikštijau.

Dabar aš tamstai paaiš- kinsiu, kokias pareigas pri- valo pildyti tikrasis rusas ir pravoslavus.

— Labai meldžiu.

— Atidžiai, ištempęs ausis, klausyties, kas ką kalba ir, išgirdęs nors pusę žodžio prieš carą, policiją ir popus, tuo- jaus bėgti pas žandarus ir jiems viską papasakoti.

— Išpildysiu.

— Mažiausiai, mažiausiai į sąvatę turi užmesti devynis žydus....

— Išpildysiu.

— Kiekvienam maistini- kui turi išbadyti akis, kad negalėtų skaityti blogų kny- gų ir laikraščių.

— Išpildysiu.

— Nupiauti lieziuvius, kad negalėtų loti ant caro ir valdzios.

— Išpildysiu.

— Nukapati rankas, kad negalėtų mętyti bombų ir šaudyti braunungais....

— Išpildysiu.

— Beto, kasdieną pas ma- nę turi atvesti dešimtį kata- likų.... aš juos krikštysiu į mūsų tikėjimą, vadinasi, teip platinsime pravoslaviją.

— Išpildysiu.

— Už kiekvieną atvestą vėlę aš tau mokėsiu po pen- kias kapeikas.

— Labai gerai, nors tru- putį mažai.

— Sunkus laikai....

— Na, už pravoslaviją už- teks ir tiek!

— Dar viena tamstos pa- reiga, labai svarbi pareiga: kasdieną visa kakarine išrėk- ti tukstantį kartų: caras šventas, caras šventas....

— Truputį persunku....

— Ką padarysi, reikia Ru- sijos labai darbuoties....

— O už rekimą nieko ne- mokėsi....

— Nueik pas Stolypiną, pakalbėk su juom, rasi, ant pusbutelio gausi....

— Ir gerai.

Mums besikalbant, į kam-

barį įėjo neapsakomai graži mergaitė ir riktėlėjo:

— Brangus Jonai!

Bet pamatiusi mane, vėl susilaukė ir mažumėlį užkal- to.

— Dabar gali eiti, pasakė jis man, žiurėdamas į gražy- bę ir varvydamas seiles.

— Eik laukan, aš stebuklą darysiu....

— Kokį? — neįskentęs, už- klausiau aš.

— Kas tau darbo.... už devynių mėnesių pamatysi....

Aš išėjau, galvodamas apie pareigas, apie šventąjį Joną ir stebuklus....

— Tokis Jonas. Jo pėdomis visi Rusijos popai seka, jo klausia rodos caras ir minis- teriai.

Tavo grafas Kuku.

Kapinyno kru- tineje.

Žemė, apsigaubusi pilkais, troškinčiais ukais, sušalusi, tarsi seniai numiręs milžinas. Susitraukę, gatvės rioglinė- ja žmonės. Labiau panašus giltinei, pasenęs, susirietęs žmogelis vis eina dirbt; ap- keičia paskutines gyvenimo dienas ant skatiko, už kurį reikia nusipirkti duonos už- laikymui gyvybės.

— Ar seniai ant tavo gal- vos užkrito šarma?... — pa- klausė jaunas vyras Pilypas.

— Galėjai but da negimės, kada pradžiai — atsakė sene- lis.

— Tokioj senatvėj dirbt! — nusistebėjo Pilypas.

— O ką padarysi?... — Ar daug metų toj šalyj? — paklausė Pilypas.

— Jau bus koki dvidešimt keturi metai.

— Tai galėjot senatvėj už- sidirbti....

— Užsidirbt, — pridūrė senelis.

— Ko teip nusistebėjote? — Gana, jau gana.... Už- sidirbti!....

— Žinoma, jaunystėje rei- kėjo išsigerti, o senatvei atėjus, reikia sunkiai dirbt.

— Žinoma, aš neturėjau noro išsigerti, bet reikalui prisie- jus, vienas stato, stato kita: man ir reik statyti.

— Matai, o dabar, be abe- jonės, dingo ir tie gerieji draugai.

— Tai, žinoma, jau beveik visi išmirė.

— Matai, — rodė į laik- rodį su pirštu, — rodyklė nematomai eina ir rodo mūsų gyvenimo valandas; vienas praslinko, jau ta daugiau neateis.

Mes jaunystėje apie nieką daugiau nesirūpinam, kaip tik išmaukt stiklą. Nerupi mums apšvietimo reikalai, pažint ir savus reikalus.

Nenorim žinot nieko apie surėdymą draugijos. Ko mes sulauksim ant galo?... Se- nis sunkiai atsiduso.

— Žinomąs sulaukimas, — pridūrė ant galo.

— Ar gali sakyti, kad gy- venai? — tarė Pilypas, pažiū- rėjęs į senelį.

— Toks gyvenimas, — pa- lingavo galva.

— Matai, o ar ne mūsų kaltė? Mūsų rankos pastato didžiaus- sias dirbtuves, išdirba pui- kiausius daiktus. Mes kasame aukus, audžiam šilkus. Mūsų išdarbiais paosisia, sėdėdami puikioose rnuose, tinginiai, paleistuviai. O mes is to ką turim!

Senis nieko neatsakė, tik rijo žodžius, tarsi jaunas vis- tukas storus sliokus.

— Kur — tarė, pažiūrėjęs į senį: — mūsų laisvė, kur mūsų gyvenimas! Argi mūs Dievas tik mūų vietą užimti sutvėrė.

Senis nieko neatsakė, tik

suspaudė rankšlėtus antakius ir užsimerkė.

— Supuvinas dideliais žingsniais žengia prie mūsų, kaip kokis milžinas ir neša nupintą iš kirmėlių vainiką, kaip paniekos ženklą už peržengimą prigimtų tiesų, už atkiltarnavimą skriaudikams. Ant žemės apnešto senelio veido pasidarė da didesnis įspūdis. Silpnai po blakstienų pakriusėms žibančios akys pradėjo smarkiau žibėti...

— Gal įleidžia kalbą, — persiprašė, atsikėlęs, Pilypas. — Tai nieko, susigulė — atsakė senelis.

— Lobą naktį, labą naktį, — pridūrė senelis. Išejo Pilypas gulti, o senelis, pasilikęs, atsiklaupė poteriant. ... Beklupodamas, užsnuodo ant visados. ... Naktis tamsi, žmonės visur, tarsi sužavėti, miega. Senelis, atsiklaupęs, sustingo. Nereikis jau daugiau dirbti; nereikis verganti kraujageriams.

Ant rytojaus, devintą valandą, visi sukilo, o senelis klupo. ... Buvo tai nedidelis ryšas. Iėjo šeimyninė paklotilovė, rado senelį beklupant. ...

— Kelkis — tarė. Senelis nesijudina, nekvepuoja. ... Priėjo artyn, rado negyvą. — Persigandusi, susuko: — Jezus, Marija! jau jis negyvas! ...

Tuoju puolėsi pranešt namiskiam. Labai persigando, pamatė, kad negyvas. Tuojaus davė žinią graboriui, o šeimyniukė išėjo pas kunigą.

— Tegul bus pagarbin-tas. ... — tarė nuėjusi. — Ką pasakysit? — Neat-sakė ant pagarbinimo, kunigas paklauso.

— Atėjau suderėt palai-dojamą — neramiai prabilo moteriškė. — Kas mirė? — storai su-burbė kunigas.

— Tas mūsų senis. — Koks senis? — Senis Bytautas, — pa-antrino moteriškė. — Ar jis atbuvo vėlykine? — Nežinau tikrai, bet ro-dos, kad atbuvo. ...

Tuoju, nuėjęs, pažūrėjo į knygą. — Nėr buta išpažinties, neprimisui į kapinyną. — Jis pirmian eidavo, tik nuo to laiko kaip. ...

— Nesiteisink! — užkirtė. — Kad visados eidavo. — Ne tas laimingas, kuris pirmiau gerai gyveno; bet tas, kaip šv. Augustinas sako, kuris gerai mirė.

— Tai kaip, kunigėli? — Neprimisui! — piktai subliovė. — Į kapinyną bažnyčia šventą uždraudžia lai-dot gyvulius.

— Tai sudiev, — piktai, išeidama, tarė moteriškė. — Vaziuok sveika, — pridūrė kunigas.

Moteriškė ėjo namon. — Na, ką? — paklauso žingėdžiai vyriai. — Nebuvęs vėlykinis; ne-galys priimti į kapinyną. — O tešizino, — užpyko vyriai ir ant galo pridūrė: — Rasime vietą.

Teip ir palaidojo ant mies-to kapinyne. Guli ir ilsis žmogelis, vargęs amžių. Ten jam atilsys ir laisvė. ... Ka-pinytas tyli, turėdamas savo krutinėje vergus ir krauge-rinus. Puva vieni kenksmin-gi žmonijai smegenys, kitugi nuvarginti kaulai. Ramumas visiems.

J. Šliburis. — Renkant dumes atstovų rinkėjus, Siberijoje ir Kaukaze apskritį išrinko daugiausia socialistų.

IŠ VISUR.

Į Paskutinio Vokietijos parlamento pasiuntinių rinkimuose: konservatyvai laimėjo 19 naujų mandatų, nužudė 13; žydų priešai ir agrariai (žemvaldžiai) laimėjo 22, nužudė 6, nacional-liberalai pelnė 27, nužudė 16, laisvamaniai pelnė 19, nužudė 8, socialistai pelnė 6, nužudė 42, katalikai pelnė 9, nužudė 7, lenkai nužudė nieko, o pelnė 5 naujus mandatus, vėliai nužudė 5 mandatus. Dabar Vokietijos parlamente bus: konservatyvų 81 (paleistame buvo 74), žydų priešų ir agrarijų 26 (pirma 21), katalikų 108 (pirma 104), nacional liberalų 56 (pirma 51), laisvamanų 42 (pirma 36); socialistų 43 (pirma 79); lenkų 20 (pirma 16), bėparyviškų 12 (buvo 16). Taigi veik visos partijos pasipelnė kaštais socia-listų. Jeigu socialistams nepasisekė, matyt jų vadovai svarbiausiu klaidas padarė, svarbiausia bus, turbūt, ta, kad jie, per daug ant savę pasitikėdami, atmetė tarybas su kitoms randui priešin-goms partijoms ir visuose apskrčiuose pastatė savo vien kandidatų ir tokiu bu-do visas partijas prieš save pastatė. Pasekmė tos klaidos yra: kad naujame parla-mente daugiau yra rando ir reakcijos pasekėjų negu visi laisvės draugai galėtų geisti. Bet išto nusiminti nėra ką. Juk paprastai nepasisekimai geriausiai pertikrina nenori-nius prie klaidų prisipa-žinti; o pažinimas klaidų vi-sada naudingas.

Į Varšavoj, laidojant du užmuštų darbininkų, kunigas priemiesčio bažnyčios at-sisakė atlikti maldas. Dėlto prie bažnyčios užgimė besi-šaudymai. 8 ypatos likosi užmuštos, o 20 tapo sunkiai pašautų.

Į Paryžiaus mokyklų mo-kytojai susiorganizavę ir su-tvėrė sąjungą. Mokintojų sąjunga atvirai apreiškė, jog ji pritaria Herves prie-militariškoms nuomonėms ir Jaures nuomonei apie abel-nus visos pasaulės darbinin-kų reikalus. Apvietimo vienok ministeris uždraudė mokytojams prigulėti prie tos sąjungos: jis mokytojų deputacijai apreiškė; jog randas, palikus moky-klas nuo įtekėms bažnyčios, negali jas atiduoti terptau-tiskumui ir padaryti jas įna-giu luomų kovos.

Į Dėl persekiojimo lenkų vaikų Prūsų mokyklose ir Galicijos lenkai subruzo. 6 d. vasario Lwowe atsibuvo didelis lenkų susirinkimas, kuriame dalyvavo universi-teto profesoriai, miestų bul-mistrai, daug urėdinių, parlamento pasiuntiniai len-kai ir pirkliai. Susirinkime užgyrė: boykotuoti vokiškus mokyklas, užimti vokišką kal-bą korespondencijose su Vo-kietijos pirkliais ir fabri-kantais; uždaryti privatisius vokiškas mokyklas ir ne lei-siti rengti naujas. Apart to, nutarė protestuoti prieš pasi-likimą Austrijos ryšį su Vokietija.

Į Nors Stolypin svetimų laikraščių korespondentams apreiškė, jog jis nesirengia vaikyti naują dūmą ir lai-svės rinkimų ne stabdys, bet ištikro elgiasi kitaip: kadan-gi gubernijose: Viatos, Per-mo, Orlo ir Elizabetgrado išrinkti tapo radikalų parti-jos rinkėjai, jis su visu pa-naikino rinkimus.

Į Maskolijoje, Kazanias gubernijoje apsiereiskė bado šiltinės ir platinasi vis la-biau.

Į Dideli šalčiai Ispanijoje išnaikino laukuose žeminius javus, todėl laukia čia vėl bado metų, nors badas ir da-bar yra pietinėse Ispanijos provincijose.

Į Vidurinėj Amerikoje, re-publikos Honduras, Nikara-gua ir San Salvador rengiasi karę.

Į Maskolijoje, Kazanias gubernijoje apsiereiskė bado šiltinės ir platinasi vis la-biau.

Į Redakcijos atsakymai. ŠIMKONIUL. Perrašinėti ne-turime laiko. Priešas ra-sytas dar pernai. Ar tik da-bar po metų suprasta, kad jo Tamista negali perskaityti? Išguldinėjimui senų, seniai užmirštų dalykų, neturime laiko.

Į Redakcijos atsakymai. ŠIMKONIUL. Perrašinėti ne-turime laiko. Priešas ra-sytas dar pernai. Ar tik da-bar po metų suprasta, kad jo Tamista negali perskaityti? Išguldinėjimui senų, seniai užmirštų dalykų, neturime laiko.

Į Redakcijos atsakymai. ŠIMKONIUL. Perrašinėti ne-turime laiko. Priešas ra-sytas dar pernai. Ar tik da-bar po metų suprasta, kad jo Tamista negali perskaityti? Išguldinėjimui senų, seniai užmirštų dalykų, neturime laiko.

Į Paleistame Vokietijos parlamente socialistai, po katalikų buvo tvirtiausia partija; dabar gi jie nupulė ant penktos vietos, pralenkė juos net laisvamaniai, kurių partija buvo Vokietijoje suirusi. Daugiausiai mandatų socialistai nužudė pramoningiausioj Vokietijoje Saksų karalystėj; čia jie nužudė net 16 mandatų.

Į 6 d. vasario caras užtvirtino kariško sūdo admiralui Nebogatovui ir laivynės ofi-cieram paskirtas baumes už pasidavinimą japoniečiams po Cušima, tik baumes suma-žino: admiralas Nebogatov nubaustas 10 metų kalėjimo tvirtynėj. Bet sude pasiro-dė, jog ne tiek Nebogatov ir laivynės oficerai kalti, kiek tie, kurie jį su niekam neti-kusias laivas išsiuntė. Jeigu Nebogatovą nubaudė, tai reiktų bau-siti ir carą ir laivynės mini-sterį ir didžiulius kunig-kaikščius už nupuldymą lai-vynės. Tie, ramiai namieje sėdėję yra daug kaltesni.

Į Smolensko kalėjime poli-tiskieji kaliniai pakėlė ypa-tišką straiką, kokio dar, tur-but, niekur nebuvo: jie atsi-sakė nešioti drabužius ir vaikščioja visai nuogi. Mat jiems kalėjimo užveizda da-vė šurkščius, iš maišų pasi-utus marškinius ir kelnes ir jie atsisakė juos nešioti. Ka-lėjimo užveizda kreipėsi į Pe-terburgą su užklausimu ką daryti, bet gavo priskakymą nenusilenkti prieš kalinius.

Į Londono laikraštis „Stan-dard“ praneša, jog Vokietijos randas rengiasi išvyti iš Vokietijos visus svetimų kraštų ukėsus, kurie kokių nors būdu padeda, arba laike rinkimų padėjo vokiškiems socialistams; pirmiausiai rengiasi išvyti paeinančius iš Maskolijos studentus, ka-dangi jie priešrinkiminiuose socialistų susirinkimuose lai-kė politiškas kalbas.

Į Mieste Penzoj, Maskoli-joj, išeinant iš teatro, likosi nušautas gubernatorius Alek-sandrovskij. Užmušėjas, jau-nas vyriškis, besigindamas, nušovė dar policijos viršinin-ko pagalbininką, vieną poli-cistą ir sunkiai pašovė teatro direktorių; matydamas, jog neištruks, pats persišovė ir į porą valandų pasimirė.

Į Varšavoj, jaunų priga-vėjų draugystė paleido ne-tikrų vekselių ant milijono rublių: daug tų vekselių pa-teko ir bankoms: vienas tik prekėjų bankas už tuos vek-selius užmokėjo prigavėjams 150000 rublių.

Į Dideli šalčiai Ispanijoje išnaikino laukuose žeminius javus, todėl laukia čia vėl bado metų, nors badas ir da-bar yra pietinėse Ispanijos provincijose.

Į Vidurinėj Amerikoje, re-publikos Honduras, Nikara-gua ir San Salvador rengiasi karę.

Į Maskolijoje, Kazanias gubernijoje apsiereiskė bado šiltinės ir platinasi vis la-biau.

Į Redakcijos atsakymai. ŠIMKONIUL. Perrašinėti ne-turime laiko. Priešas ra-sytas dar pernai. Ar tik da-bar po metų suprasta, kad jo Tamista negali perskaityti? Išguldinėjimui senų, seniai užmirštų dalykų, neturime laiko.

Į Redakcijos atsakymai. ŠIMKONIUL. Perrašinėti ne-turime laiko. Priešas ra-sytas dar pernai. Ar tik da-bar po metų suprasta, kad jo Tamista negali perskaityti? Išguldinėjimui senų, seniai užmirštų dalykų, neturime laiko.

Į Redakcijos atsakymai. ŠIMKONIUL. Perrašinėti ne-turime laiko. Priešas ra-sytas dar pernai. Ar tik da-bar po metų suprasta, kad jo Tamista negali perskaityti? Išguldinėjimui senų, seniai užmirštų dalykų, neturime laiko.

Į Redakcijos atsakymai. ŠIMKONIUL. Perrašinėti ne-turime laiko. Priešas ra-sytas dar pernai. Ar tik da-bar po metų suprasta, kad jo Tamista negali perskaityti? Išguldinėjimui senų, seniai užmirštų dalykų, neturime laiko.

Į Redakcijos atsakymai. ŠIMKONIUL. Perrašinėti ne-turime laiko. Priešas ra-sytas dar pernai. Ar tik da-bar po metų suprasta, kad jo Tamista negali perskaityti? Išguldinėjimui senų, seniai užmirštų dalykų, neturime laiko.

Į Redakcijos atsakymai. ŠIMKONIUL. Perrašinėti ne-turime laiko. Priešas ra-sytas dar pernai. Ar tik da-bar po metų suprasta, kad jo Tamista negali perskaityti? Išguldinėjimui senų, seniai užmirštų dalykų, neturime laiko.

Iš Cambridgeport, Mas.

Kaip žinoma, Cambridge-port jau 6 mėnesiai gyvena kooperatyviškai krautuvė val-gomų daiktų. Sunkus ir vargingas toks milžiniškas darbas varyti tarp mūsų žmo-nelių, ypačiai varyti kon-kurenciją su žydų krautu-vėmis, kurie tarp tamsių žmo-nelių agituoja, tik koopera-tiviškai draugija nori išnai-kyti visus žydus ir lietuvius prielankius žydams. Kas tik neatsitinka: ar ant gatvės bo-mas žmogų apmušė, ar apilė-sė, ar užvedė policiją ant lau-žančių šio krašto tiesas, tai vis ant mūsų spėjama. Vikrus žydelis ne snaudžia, neišsardamas kitokio būdo-mų kooperacijai užtenkti, pliausia, kiek išmąnydams, kad tai vis kooperatyviška draugija daro.

Norėdams užsiimdyti tam-sius žmonis ir užduoti smu-gi kooperacijos gyvavimui, žydelis, susilęs, darbuojasi, bėgiodamas iš vieno namų į kitus su savo išgalvotu pla-nu, aiškina žmonėms koope-racijos nelabumą, savę persi-stato doru, teisingu, ištikimu ir tt. Kad tik žmonės aplė-stų savo krautuvę, o bėgtų pas jį. Aiškus dalykas ir gerai suprantamas jo išgal-votas planas, ką aš nori padaryti su savo pasekėjais. Bet veltus besidarbavimas; kooper. krautuvė gyvuoja ir gyvuos, nors visokių pin-kius daro, kad mums už-tenktų. Apsiriko žydelis, jis tą butų gatęjęs, padaryti dešimtis metų atgal, o ne dabar. Nors ir dabar dar atsiranda žmonių, ištikimų žydų, kurie, ne apsvairstę, glaudžiasi po žydo sparnu. Tas mums bus ne benuo-skaudos, ant tulo žydo tū-sime pavargti.

Bet ateis laikas, kad ir tie žmoneliai, kurie dabar glau-džiasi prie žydelio, susipras ir pamatys, kad reikia glau-stis prie savųjų, o ypač dar-buoties kooperatyviškai.

Broliai cambridgečiai! Gana mums užspuldinėti viens ant kito be jokio rei-kaio. Gana nesikentimų ir besiniekinių viens kito! Juk mes visi broliai! Gana klausyti žydiškos muzikos ir pagal ją šokti, ji žydo teip puikiai sutaisyta, kad tarp brolių sukeltų vaidus žydui ant naudės. Risiškėms į vie-ną kruvą, varykime išvien pra-dėtą darbą, o pamatysime, koksai bus puikus sutarimas tarp mūsų brolių lietuvių! Kooperacijos Komitetas.

Nauji Raštai.

Brolis ir sesuo. Apy-saka. Parašė vaikas. Chi-cago, Ill. 1906 m. 57 pusl.

Geresnė už pirmutinę ir, naudingesnė apyskaitė yra Brolis ir sesuo. Aprašytas čia niekšas, maskoliškas šni-pas ir jo sesuo, dora mergina susidraugavusi su laisvės draugais. Šnipas, nežino-damas, kad mergina yra jo sesuo, įsimylėjęs seserį ir išduoda ją cario žandarams. Užtai nubaudžia ji draugijos sanariai kaip išdaveją. Do-riska tendencija graži.

Susivienijimo Liet. Am. reikaluose.

Iš Ansonia, Conn.

Šitame miestelyje gali pa-sigirti savo fabrikais varinių ir žalvarinių daiktų. Anso-nijos fabrikantai visi sykiu išmoka darbininkams suvirš 50 tūkstančių doliarų kas sanavai. Paprasti darbi-ninkai lėberiai darbą lengvai gauna, uždirba \$1,50 ir dau-giausiai ant dienos. Lietuvių yra čia apie 150

šeimynų iš viso su pavieniais galima skaityti 7 šimtus ypatų. Iš tos daugybės lie-tuvių, iki šiol prigulėjo vos 8 sanariai prie mūsų didžiulios organizacijos „Susivienijimo Lietuvių Amerikoje.“ Pa-skutiniu laiku, blakelį pridė-jus darbo, teisybė, laimėta gerokai naujų sanarių. Da-bar kuopa skaito 25. sana-rius. Bet paklauskim, kur kiti visi lietuviai? Dėlko jie nesirašo prie S. L. A.? Gal jie priguli prie kitų ko-kių organizacijų? Gal juos koks kunigas, priešas lietu-vystės ar išgama draudžia nuo to? Ne. Čion Lietuvi-ško kunigo nėra, prie kitų draugysčių ir gi mažas nuo-misintis vyrų priguli, moterys ir merginos jokios draugys-tės neturi ir apie jokią draugystę ar prigulėjimą nė sapnuot nesapnuoja. Bet visgi turi būti kokia nors priežastis, kuri stabdo nuo rašymosi prie Susiv. L. A.? Tik paskutiniu laiku pasiro-dė kokia priežastis sulaiko Ansonijos lietuvių nuo ra-šymosi į Susiv. L. A. Nenu-sidarykiet, guodotini S. L. A. sanariai, kad čion pasakyti priežastį baidančią lietuvių nuo prigulėjimo prie tos tautiškos šeimynos, kur jau arti 7 tūkstančiai susipratusių lietuvių nuo seniai priguli. Matai čion, teip kaip ir ki-tur, yra dvi ar trys bobos, kurios iš savo menkų ma-kulių išplauškia jaunoms ir drange senoms ypatoms, buk S. L. A. yra „bedievių vienybė“. Na, daugumas jaunuomenei, nepermatyda-mi kame dalykas, paklauso tik begėdiškų bobų pliaukši-mų. Gėda Ansonijos jau-niems lietuviams, kad duo-dasi save suvadžioti senoms boboms, kurios pačios nieko nežino, ant galo dar kita ne-barščių gerai nemoka išvirti. Teisybė, buvo tas pats ir ki-tur, kad bobiški pliaukšimai šoko į akis lietuviškai jau-nuomenei, bet tas neilgai pa-tekė, nes jaunoji dvasia lie-tuvių pamayė bobų pliaukši-mus iki paskutiniajai dūklei. Tą patį jau laikas ir Ansoni-jos jaunuomenei padaryti, nes kasgi matė, kad jauni vyrai turėtų pasiduoti ir klausyti nieko neišmanančių bobų! Reikia tik pasizval-gyti apie save, o tuojaus ga-palima pamatyti, kad kaimyni-ški miestai šimtais S. L. A. sanarių skaito, tai kodėl ansoniečiai turėtų teip toli užpakalį pasilikti? Jei ne-norit prie tautiškojo Susivie-nyjimo prigulėti, tai prie ko gi norit prisitelkti? Juk su-toms niekus tauzyjančioms boboms nenorėsit ant visados pasilikti ir sau amžiną gėdą užsitraukti?

Bet tegul tas jau praeina, vienok ant ateities stokim visi į eilę, prisidėkime prie tautiškos šeimynos ir padė-kim savo broliams nešti ša-pelius tautos labui. Tegul bobos liekasi teip kaip kad Anglijoje kada pirmą garinę lokomotivą išradęs mėgino paleisti, tai daugumas žmo-nių, pilni užvėdėjimo, nežino-dami ką padaryti, kad tik išradėjui nepasisektų, pašau-kė bobų-burtininkę, kuri prieš visą publiką su išskė-stoms rankoms, rėkė visa gerklė: „Never goes! Never goes!“ Bet išradėjui palei-dus lokomotivą, kada ta pra-dėjo lėkti, burtininkė boba, nežinodama ką daryti, pra-dėjo vėl rėkti: „She never stops! She never stops!“ Mokslas ir išmintis sutrynė bobos kvailus burtus ir riksmą į smulkiausias niekus. Todėl tegul lietuvių dvasia sutrina užgėdijus minėtų bobų kvailius ir smulkiausias

šėmytų iš viso su pavieniais galima skaityti 7 šimtus ypatų. Iš tos daugybės lie-tuvių, iki šiol prigulėjo vos 8 sanariai prie mūsų didžiulios organizacijos „Susivienijimo Lietuvių Amerikoje.“ Pa-skutiniu laiku, blakelį pridė-jus darbo, teisybė, laimėta gerokai naujų sanarių. Da-bar kuopa skaito 25. sana-rius. Bet paklauskim, kur kiti visi lietuviai? Dėlko jie nesirašo prie S. L. A.? Gal jie priguli prie kitų ko-kių organizacijų? Gal juos koks kunigas, priešas lietu-vystės ar išgama draudžia nuo to? Ne. Čion Lietuvi-ško kunigo nėra, prie kitų draugysčių ir gi mažas nuo-misintis vyrų priguli, moterys ir merginos jokios draugys-tės neturi ir apie jokią draugystę ar prigulėjimą nė sapnuot nesapnuoja. Bet visgi turi būti kokia nors priežastis, kuri stabdo nuo rašymosi prie Susiv. L. A.? Tik paskutiniu laiku pasiro-dė kokia priežastis sulaiko Ansonijos lietuvių nuo ra-šymosi į Susiv. L. A. Nenu-sidarykiet, guodotini S. L. A. sanariai, kad čion pasakyti priežastį baidančią lietuvių nuo prigulėjimo prie tos tautiškos šeimynos, kur jau arti 7 tūkstančiai susipratusių lietuvių nuo seniai priguli. Matai čion, teip kaip ir ki-tur, yra dvi ar trys bobos, kurios iš savo menkų ma-kulių išplauškia jaunoms ir drange senoms ypatoms, buk S. L. A. yra „bedievių vienybė“. Na, daugumas jaunuomenei, nepermatyda-mi kame dalykas, paklauso tik begėdiškų bobų pliaukši-mų. Gėda Ansonijos jau-niems lietuviams, kad duo-dasi save suvadžioti senoms boboms, kurios pačios nieko nežino, ant galo dar kita ne-barščių gerai nemoka išvirti. Teisybė, buvo tas pats ir ki-tur, kad bobiški pliaukšimai šoko į akis lietuviškai jau-nuomenei, bet tas neilgai pa-tekė, nes jaunoji dvasia lie-tuvių pamayė bobų pliaukši-mus iki paskutiniajai dūklei. Tą patį jau laikas ir Ansoni-jos jaunuomenei padaryti, nes kasgi matė, kad jauni vyrai turėtų pasiduoti ir klausyti nieko neišmanančių bobų! Reikia tik pasizval-gyti apie save, o tuojaus ga-palima pamatyti, kad kaimyni-ški miestai šimtais S. L. A. sanarių skaito, tai kodėl ansoniečiai turėtų teip toli užpakalį pasilikti? Jei ne-norit prie tautiškojo Susivie-nyjimo prigulėti, tai prie ko gi norit prisitelkti? Juk su-toms niekus tauzyjančioms boboms nenorėsit ant visados pasilikti ir sau amžiną gėdą užsitraukti?

Bet tegul tas jau praeina, vienok ant ateities stokim visi į eilę, prisidėkime prie tautiškos šeimynos ir padė-kim savo broliams nešti ša-pelius tautos labui. Tegul bobos liekasi teip kaip kad Anglijoje kada pirmą garinę lokomotivą išradęs mėgino paleisti, tai daugumas žmo-nių, pilni užvėdėjimo, nežino-dami ką padaryti, kad tik išradėjui nepasisektų, pašau-kė bobų-burtininkę, kuri prieš visą publiką su išskė-stoms rankoms, rėkė visa gerklė: „Never goes! Never goes!“ Bet išradėjui palei-dus lokomotivą, kada ta pra-dėjo lėkti, burtininkė boba, nežinodama ką daryti, pra-dėjo vėl rėkti: „She never stops! She never stops!“ Mokslas ir išmintis sutrynė bobos kvailus burtus ir riksmą į smulkiausias niekus. Todėl tegul lietuvių dvasia sutrina užgėdijus minėtų bobų kvailius ir smulkiausias

J. Tareila.

APGARSINIMAI.

Ant išrandavojimo geras štoras po nr. 928 33rd street, prie pat lietuviškos bažnyčios. Dasižinokite „Lietuvos“ re-dakcijoj.

Verta padėkavonės.

Kad net per ilgą laiką var-gino mane gruntuos nū-puolimas ant sveikatos, jog negalėjau valgyti ir dirbt, nes diegliai po visą kun-gi vaikščiojo, kaip tai skaudė-jimas krutinės, sunkus kva-pas atgavimas ir dusulis, ko-sėjimas ir su negražiais iš-spiudymais; naktį miegoti ir pasilsėti negalėjau vis jausda-masis kaip sumuštas ir visi sanariai sumankyti, teippat ir tankus galvos skaudėjimas ir nerimasties ėmimas. Per porą metų visus aplinkės daktarus ir laikraščiuose ap-sigarsinusius perleidau ir jų gydymo būdus vartočiau, bet nieks turbūt nesupratė mano ligos, nes tie gydymai man nepagelbėjo, tik vis labiau naikindavo.

Bet išskaitęs iš apgarsini-mo apie Profesoriaus Dr. Collins parašytą knygą nau-jo išdavimo, trečios laidos, kuri esanti labai naudinga ir kad išsirašę tą garbingą knygą „Vadovas į Sveikatą“ perskačiau, tai ir savo ligos paslaptis atradau, supratęs geriausią pareigą ir paslaptis, ne kaip tie daktarai, kurie mane gydė pirmiaus. O kad pagal tai savo ligą ir var-ginimus aprašiau Dr. Collins New York Medical Institu-tui, viršui pasakytus ligos kankinimus ir man atsiųstus vaistus suvartočiau, kurie bu-vo prie ligos pritaikyti, tai niekad bučiau netikėjęs, kad teip pasekmingai, mano ligą galėję išgydyti, nes visi var-ginimai teip likosi prašalinti kaip ranka atėmė; ir už-tai kaip už išdavimą tos kny-gos „V. i. S.“, teip ir už tokį išgydymą, tas Institutas Dr. E. C. Collins, vertas padėka-vonės, kurią pa-tauvyčiau padaryti.

Nick. Skandanis, 148 Houston str., Atlanta, Ga.

Trumpas gyvenimas iš-radėjų.

Įdomus dalykas, kad gar-sieji išradėjai labai trumpai gyvena. Myris labai tankiai juos tuomet patinka, kada jų darbai buva apvain-kuoti didžiausia garbe, kada jie pasiekia augščiausįjį laip-snį guodonės. Rodosi, lyg kad tie žmonės sudėjo visą savo energiją, visą savo pa-jieją ant tojo darbo, visiškai užmiršdami, kad žmogiškas organizmas teigij reikalauja atkreipimo atidos kaip ir ki-ta mašinerija. Tie žmonės paaukavę savo sveikatą ir gyvastį didiems išradimams. Kiti vėl sudeda visą savo energiją į biznį nepašildami ant visokių apsiereiskiančių simptomų, ant organizmo nesveikimų. Kaip tankiai mes nepatėmyjame, kad mu-sų apetitas, mūsų pajieja, mūsų energija yra pasimazi-nę! Tie jie apsiereiskimai gali būti zenklais besiarthan-čios ligos. Vartok, nieko nelaukdamas, Trinerio Ame-rikoniškąjį Eliksyrą Kartiojo Vyno, kuris greitai atitaisys visą organizmą į natūrališką stovį. Šitas vaistas tiesiog veikia ant gromuliojimo or-ganų, išvalo kraują, sudruti-na raumenis ir nervus, pada-ro mus smagiais ir energi-skais. Vartok tą vaistą prie visų nesveikimų gromulioji-mo organų. Gaunamas ap-tiekose.

Jos. Triner 799 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Draugysčių Reikalai.

Prancėzinai. Prancėzame draugystės sanariams Sv. Rocho, Brock-ton, Mass., gyvenantiems kitose mie-stuose, kad su reikalais arba laisvės kreiptusi ant šio adresu: Jonas Ramanauskas, prezidentas, 37 Carow Ave., Brockton, Mass. Tad. Balczunas, F. N. Sekr. 65 Beacon Park, Brockton, Mass.

Didelis Peras. Brooklyn, N. Y. 38 ta kuopa S. L. A. parengia 22, 21 ir 24 d. vasario (Feb.), 1907 m. dideli ferra. Petnycioj ir N-dalioj prasidės 2 val. po pietu; Subataj, 7 val. vakare. Peras bus laikomas pas p. Draugelį po nr. 73 Grand st., Brook-lyn, N. Y. Išsengs visoms dykai.

Pašiklame, kad malonus brolii ir sesers pašilęgi atsilankyti ant šio fero, kadangi visas peinas eis naudai Prieglaudas namo su kolonija ir ant re-velucijos; taigi ant tu reikalų, kurie yra mūsų svarbiausi.

Užkviestia Komitetas.

Prakaitbos. Tverimo knygyno bei laisvos tauti-škos paslėptinės Draugystės su S. L. A. kuopa, Nedelioj 24 d. vasario 1907 pa-rengia prakaitbos, kurios atsisib Aliegh-eny, ant Enterprise National Bank, Beaver ir Franklin St. Užsiteresuojan-tieji teikties ateiti ir atsivesti draugus. Prakaitbos prasidės 2.30 val. po pietu. Kviesia 55 kuopos S. L. A. Komitetas.

Prakaitbos. Tverimo knygyno bei laisvos tauti-škos paslėptinės Draugystės su S. L. A. kuopa, Nedelioj 24 d. vasario 1907 pa-rengia prakaitbos, kurios atsisib Aliegh-eny, ant Enterprise National Bank, Beaver ir Franklin St. Užsiteresuojan-tieji teikties ateiti ir atsivesti draugus. Prakaitbos prasidės 2.30 val. po pietu. Kviesia 55 kuopos S. L. A. Komitetas.

Prakaitbos. Tverimo knygyno bei laisvos tauti-škos paslėptinės Draugystės su S. L. A. kuopa, Nedelioj 24 d. vasario 1907 pa-rengia prakaitbos, kurios atsisib Aliegh-eny, ant Enterprise National Bank, Beaver ir Franklin St. Užsiteresuojan-tieji teikties ateiti ir atsivesti draugus. Prakaitbos prasidės 2.30 val. po pietu. Kviesia 55 kuopos S. L. A. Komitetas.

Prakaitbos. Tverimo knygyno bei laisvos tauti-škos paslėptinės Draugystės su S. L. A. kuopa, Nedelioj 24 d. vasario 1907 pa-rengia prakaitbos, kurios atsisib Aliegh-eny, ant Enterprise National Bank, Beaver ir Franklin St. Užsiteresuojan-tieji teikties ateiti ir atsivesti draugus. Prakaitbos prasidės 2.30 val. po pietu. Kviesia 55 kuopos S. L. A. Komitetas.

Prakaitbos. Tverimo knygyno bei laisvos tauti-škos paslėptinės Draugystės su S. L. A. kuopa, Nedelioj 24 d. vasario 1907 pa-rengia prakaitbos, kurios atsisib Aliegh-eny, ant Enterprise National Bank, Beaver ir Franklin St. Užsiteresuojan-tieji teikties ateiti ir atsivesti draugus. Prakaitbos prasidės 2.30 val. po pietu. Kviesia 55 kuopos S. L. A. Komitetas.

Prakaitbos. Tverimo knygyno bei laisvos tauti-škos paslėptinės Draugystės su S. L. A. kuopa, Nedelioj 24 d. vasario 1907 pa-rengia prakaitbos, kurios atsisib Aliegh-eny, ant Enterprise National Bank, Beaver ir Franklin St. Užsiteresuojan-tieji teikties ateiti ir atsivesti draugus. Prakaitbos prasidės 2.30 val. po pietu. Kviesia 55 kuopos S. L. A. Komitetas.

Prakaitbos. Tverimo knygyno bei laisvos tauti-š

Pajieskau savo draugo Jackaus Jociusko, Kauno gub., Vilkmergės pav., Subačiaus vol., Palevėnų par., Rūdių kaimo. 8 metai atgal atvažiavo Ameriką. Buvo pirmiau Boston, Mass. Toliau labai svarbi reikala. Jis pats ar kas kitas, teikis duoti šią adresą:
Petras Garbowski
80 Sheldon st., Hartford, Conn.

Pajieskau giminingas Ludvicas Virbaskutis, Suvalkų gub., Griskabudžio par., Barzdų sodžiaus. Neseniai pribėgęs Ameriką. Turia labai svarbi reikala. Jis pats ar kas kitas, teikis duoti šią adresą:
Katalina Jusas
1085 So. Leavitt st., Chicago, Ill.

Pajieskau Barnoto Kubosiaus, Kauno gub., Raseinių pav., Tauragės vol., Galinų kaimo. Pirmiau gyveno Chicagoje. Jis pats ar kas kitas, teikis duoti šią adresą:
Petras Stumbra
1236 Emerald Ave., W. Pullman, Ill.

Pajieskau Juozapo Gryno, Kauno gub., Vilkmergės pav., Kreivėnų sodžiaus. 4 metai kaip Amerikoje, 2 metai atgal gyveno Waterbury, Conn. Turia labai svarbi reikala. Jis pats ar kas kitas, teikis duoti šią adresą:
Kazim. Stanczyk
290 Portland st., Cambridge, Mass.

Pajieskau savo draugu: Juozapą Bialusio, Jono ir Pranciškaus Kvedžio. Visi Kauno gub., Raseinių pav., Ervilko vol., Taucelių kaimo. Jie pats ar kas kitas, teikis duoti šią adresą:
John Lingis
162 So. Leonard st., Waterbury, Conn.

Pajieskau savo svogerio Martino Budriaus. 2 metai atgal, gyveno Baltimore, Md. Jis yra Kriaučius. Jis pats ar kas kitas, teikis duoti šią adresą:
Katalina Juziene
Box 162 Wilburton, Ind. Ter.

Pajieskau Miro Czekauko, kuris 28 d. sausio prastai išsėdėjo namuose. Pateina iš Vilniaus gub., geltonų plaukų, per viduri skiriamą, veidas apskritas ir nelabai skaitus. Kas man apie jį duos žiną, gaus 25 dol. atlyginimą.
Antanas Tautalis
P. O. Box 60, McKees Rocks, Pa.

Pajieskau savo svogerio Motiejiaus Uscelos. Pirm pusę metų gyveno New York. Turia labai svarbi reikala. Jis pats ar kas kitas, teikis duoti šią adresą:
Jurgis Danusas
281 Chapel st., New Haven, Conn.

Pajieskau savo dėdes Aleksandro Gaidžio, Zvingių parapijos. 6 metai kaip Amerikoje. Teigė brolio Kazimiero Sabockio, Baltinų parapijos, Dugirio sodžiaus. Abudu Kauno gub., Raseinių pav. Jie pats ar kas kitas, teikis duoti šią adresą:
S. Kibart
P. O. Box 173, Coketon, W. Va.

Pajieskau savo pачnos Onos Kalvaitienės, kuri 4 d. vasario, 1907 m. prastai išsėdėjo namuose su Jono Petko vyriumi. Ji turi 34 metus amžiaus, įtari 28 metus. Kas apie juos žino, mel-ditu pranešti šio adresu:
Vincas Kalvaitis
72 Bolton st., So. Boston, Mass.

Pajieskau savo pusbrolio Motiejiaus Silviniaus, Vilniaus gub., Trakų pav., Vilkiniškių val., Čičionų sodžiaus. Trečias metas kaip Amerikoje. Jis pats ar kas kitas, teikis duoti šią adresą:
August Palietka
2 Mallari st., Danbury, Conn.

Pajieskau savo vyro Antano Ar-jausko, Suvalkų gub., jau metai kaip nuo manes prastai išsėdėjo. Turia silpulus kojų pirštus ir išsėdėjo sprandakauli. Juodbrūvis veidas, bet grafas. Jis pats ar kas kitas, teikis duoti šią adresą:
Ona Arlauskienė
1380 Wood st., Philadelphia, Pa.

Pajieskau brolio Vincio ir Kazimiero Kuzo, Kaurų gub., Raseinių pav., El-riogalos parap., Putrių sodžiaus. Jie pats ar kas kitas, teikis duoti šią adresą:
Jonas Kuzas
1713 E. Lee st., Philadelphia, Pa.

Pajieskau savo tikro dėdes Jono Jaku-zio, Suvalkų gub., Naumiesčio pav., Kriukų valsčiaus, Pataszių kaimo. Apie 18 metų kaip Amerikoje. 7 metai atgal gyveno New York valstijoje. Jis pats ar kas kitas, teikis duoti šią adresą:
Antanas Bacevyčia
10 Dean st., Chicago, Ill.

Pajieskau Pranciškaus Tamasiūno, kurio žmonės suklebėjo pociopos paliktos kas mane Juozo Razimo. Te-gel atsižvelgia ant adreso:
J. A. Damijonaitis
P. O. Box 155, Bedford, Ill.

Reikalauja gero buckerio. Darbas ant visada. Geras darbininkas geras užmokesis. Atsiųskite šią adresą:
1189 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

Reikalauja lietuvių, mokančių gerasi kalbi kėles. Darbas ant visada. Mokesis geras. Atsiųskite šią adresą:
Liudv. Endrulis
806 N. Noble st., arti Chicago Ave.

Ant Pardavimo.

Iš prieštasties nesveikatos parsiduoda už priėmimą preke buckerne lietuvių, lenkų ir slovakių apgyventojų vietoje. Atsiųskite šią adresą:
1047 Berry st., Brooklyn, N.Y.

Ant pardavimo vienintelis lietuviškas buckeris ir grovėns Indiana Harbor, gėta vieta, apgyventa lietuvių ir kitų tautų. Savininkas parduoda už tai, kad užsidėdė drąsiau krautuose savo loana-me, kitas mieste. Norinti padaryti gerą bitan, tegul greitai atsiųskite ant šio adreso:
Frank Geister,
8715 Beach st., Indiana Harbor, Ind.

Pigiai ant pardavimo visai nauji naminiai rakandai (furniture). Norinti pamatyti, gal kreiptis po šiuo ad-reso:
130 E. 10th Ave., Chicago, Ill.

A. OLSZEWSKI

Išleistojas
LIETUVOS
e ir
LIETUVIŠKŲ KNYGŲ

Didžiausias
OFISAS ŠIFKORTIŲ
e ir
PINIGŲ SIUNTIMO.

924-33rd st. Chicago, Ill.

Reikalaujamas šifkortės, ar siunsdamas Pini-gus i Krajų, neįieškok kitų agentų, nes niekur geriau nerasi kaip pas
A. OLSZEWSKI.

Rašyk tuojau ir gausi prekes šifkortių ir pinigų.

Čia yra didžiausias ir teisingiausias Pinigų ir šifkortių Ofisas. Iš čia Pinigai ir šifkortės iš-eina pundaikis kožną dieną.

Čia yra Didžiausia Krautuvė Lietuviškų Kny-gų. Čia randasi geriausios knygos išsimoki-nimui angliskos kalbos. Rašyk tuojau ir gau-si Knygų Kataliogą.

Su visais reikalais adresuokite šiteip:

A. OLSZEWSKI,
924 33rd St. Station 60, CHICAGO, ILL.

Pranešu Elizabeto gyventojams, kad aš užlaikau anglis, malkas geresnes kaip kiti ir parduodu už mažesnę prekę. Teigti persmūdau karlietas vestuoves, krikštynoms, pagrabams ir tt. 22 d. vasario atsiūs trankimas tikietu, iš-duosiu išsiosimui minkarklio, 6 metu senuko, \$400 vertes. Pasikubinkite nusipirkti tikietus, nes nedag beturiu. Tikieto prekę \$1.00.

Juozapas Zupkus
Cor. Prunt & Porth ave. Elizabeth, N.J.

Aukos reikalams revoliucijai
judėjimo.

AUKOS „LIETUVOS“ REDAKCIJON
ATEJUSIOS.

Iz Kenosha, Wis. J. Biczus \$1.00;
A. Visistartas, K. Visistartas, S. Jaku-tis, B. Kigas po \$0.50; A. Gurskis, A. Gurskiena, M. Rugekute, J. Rogue-kiste, A. Savarkus, J. Savarkiena, Pr Roguskis, J. Brawn po \$0.50; St. Vistar-tus po \$0.50; S. Jakutis 100, pacito kastus. Viso \$5.03.

Aukos skiriame L. S. D. P.

Sergančiam raštininkui
surinkti;

(taigi nuo lietuviškos visuomenės).
Nuostai tytoju \$15.50. Naujokas \$1.00.
Olszewskis \$10.00. P. Szernas surinko nuo draugu \$82.57. Kartu \$109.13.
Pinigai tie išsiųsti 7 d. vasario ir to-lesni auka rinkima užbaigiamo.

Gera rauda broliams Lietuviams.

1. Ne rinkite ir nepardavkite senų drapanų, nes mes darbininkai daug bėdis darome sau patiems. Senos drapa-nos yra užuovėjus arba žmonių pra-kaitu suostas. Kam reikia kaiti iš m-sio piziotelto, kad mes turime geros geležies. Musu broliai fermeriai turi daug liūn ir vilnų, kas manes paklausys, tas man dekas.

2. Aš atstrandu gazetuose kad dau-gel žmonių nekaltai sėdi kalėjimuose ir bepročių namuose ir nera kam jiems pagalbėti. Taigi tie visi kurie nekaltai sėdi, rasysite man, prisiusdami 10 stepių, o aš visus išvysnysiu. Ra-sysite: tik tie, kurie sėdi nekaltai.
Stephan Kalris
Geba, Montana.

Maskoliszkas Tiesu Ofisas
ir Viešas Notaras.

3246 S. Halsted St., 3rd Floor.

Mes padarome visus legalizskus do-kumentus: utvirtinimus, perdavimus pilnų tiesu, pardavimo kontraktus, ran-dos kontraktus (leasus).

Mes atsiųskome pinigų ir pavydeta turta senoje lėvyneje.

Mes parupiname pasportus žemyn-noms, atvažiavėjusioms į Ameriką.

Mes prastiname visas bylas (pro-vo), išsklaidas iš prieštasties (e toj-lo) karlamen Maskolijoje.

Visokius reikalus atliekame su vietiniu Maskolijos Konsultu.

810 Milwaukee Ave., Room 208

D. LABUNSKAS.

„Kova“.

Didžiausias lietuviškas socialistų sanvatinis laikraštis, dvigubai nuo Naujų Metų padidintas, pilnas gražių ir nudingų straipsnių, apysakų, eilių ir žiep jau geros ir sveikos medagos. Ži-vios apie darbo žmonių judėjimą visu-menietis. Redomas drąsiai, radikaliskai ir pagal naujos gaidynės dvasę. Mokslisk-as ir vienok kiekvienam suprantamas. Prekę metams Amerikoje ir į visus kraštus siūlo = \$2.00.

Adresas: „Kova“,

1418 So. 2nd St.,

Philadelphia, Pa.

Nauja knyga.

Išėjo ka tik iš spaudos knygelė „Lengvas budas išsimokinti angliskai kalbėti be pagalbos kito“. Yra tai ge-liausia knygelė, sudėta lietuviškosmi-laromis. Pusi. 95. Prekę tikėtai 25c. Bet turime daugybę visokių popierių, tuiznas po 25c., teigti knygų visokių spaustuvų, altorių, abrozelių, sakap lierių ir rofanzonių. Reikalaujame per-kupyti ir duodame gerą pelnį. Už de-prisijungiamo katalogą.

Mathews Zukaitis,

227 E. Main st., New Britain, Conn.

Atsipauidinta P. Maszioto

Aritmetikos Uzdavinyno

Antroji Dalis (prad. mokyklų kursas).

Veiksmas su skaitais visokio didumo.

Kaina 20 kap.

Sukranta pas

A. MACIEJEVSKI, Rygoje.

Knygu Katalogas.

4-4 13 mano atsiminimų (su autoriaus paveik-siu). Parėdė Dr. J. Basanavičius. Chicago, Ill. 1905 m., pusi. 20. Gražios apybrai-lės ir gėvėsinio sodidėly. \$1.25.

67 Lietuviškos Pasakos Vyriaus. Dalia II. So-rinko Dr. J. Basanavičius. Chicago, Ill. 1905 m., pusi. 20. Gražios apybrai-lės ir gėvėsinio sodidėly. \$1.25.

68 Lietuviškos Pasakos Vyriaus. Dalia III. So-rinko Dr. J. Basanavičius. Chicago, Ill. 1905 m., pusi. 20. Gražios apybrai-lės ir gėvėsinio sodidėly. \$1.25.

69 Lietuviškos Pasakos Vyriaus. Dalia IV. So-rinko Dr. J. Basanavičius. Chicago, Ill. 1905 m., pusi. 20. Gražios apybrai-lės ir gėvėsinio sodidėly. \$1.25.

70 Lietuviškos Pasakos Vyriaus. Dalia V. So-rinko Dr. J. Basanavičius. Chicago, Ill. 1905 m., pusi. 20. Gražios apybrai-lės ir gėvėsinio sodidėly. \$1.25.

71 Lietuviškos Pasakos Vyriaus. Dalia VI. So-rinko Dr. J. Basanavičius. Chicago, Ill. 1905 m., pusi. 20. Gražios apybrai-lės ir gėvėsinio sodidėly. \$1.25.

72 Lietuviškos Pasakos Vyriaus. Dalia VII. So-rinko Dr. J. Basanavičius. Chicago, Ill. 1905 m., pusi. 20. Gražios apybrai-lės ir gėvėsinio sodidėly. \$1.25.

73 Lietuviškos Pasakos Vyriaus. Dalia VIII. So-rinko Dr. J. Basanavičius. Chicago, Ill. 1905 m., pusi. 20. Gražios apybrai-lės ir gėvėsinio sodidėly. \$1.25.

74 Lietuviškos Pasakos Vyriaus. Dalia IX. So-rinko Dr. J. Basanavičius. Chicago, Ill. 1905 m., pusi. 20. Gražios apybrai-lės ir gėvėsinio sodidėly. \$1.25.

75 Lietuviškos Pasakos Vyriaus. Dalia X. So-rinko Dr. J. Basanavičius. Chicago, Ill. 1905 m., pusi. 20. Gražios apybrai-lės ir gėvėsinio sodidėly. \$1.25.

76 Lietuviškos Pasakos Vyriaus. Dalia XI. So-rinko Dr. J. Basanavičius. Chicago, Ill. 1905 m., pusi. 20. Gražios apybrai-lės ir gėvėsinio sodidėly. \$1.25.

77 Lietuviškos Pasakos Vyriaus. Dalia XII. So-rinko Dr. J. Basanavičius. Chicago, Ill. 1905 m., pusi. 20. Gražios apybrai-lės ir gėvėsinio sodidėly. \$1.25.

78 Lietuviškos Pasakos Vyriaus. Dalia XIII. So-rinko Dr. J. Basanavičius. Chicago, Ill. 1905 m., pusi. 20. Gražios apybrai-lės ir gėvėsinio sodidėly. \$1.25.

79 Lietuviškos Pasakos Vyriaus. Dalia XIV. So-rinko Dr. J. Basanavičius. Chicago, Ill. 1905 m., pusi. 20. Gražios apybrai-lės ir gėvėsinio sodidėly. \$1.25.

80 Lietuviškos Pasakos Vyriaus. Dalia XV. So-rinko Dr. J. Basanavičius. Chicago, Ill. 1905 m., pusi. 20. Gražios apybrai-lės ir gėvėsinio sodidėly. \$1.25.

81 Lietuviškos Pasakos Vyriaus. Dalia XVI. So-rinko Dr. J. Basanavičius. Chicago, Ill. 1905 m., pusi. 20. Gražios apybrai-lės ir gėvėsinio sodidėly. \$1.25.

82 Lietuviškos Pasakos Vyriaus. Dalia XVII. So-rinko Dr. J. Basanavičius. Chicago, Ill. 1905 m., pusi. 20. Gražios apybrai-lės ir gėvėsinio sodidėly. \$1.25.

83 Lietuviškos Pasakos Vyriaus. Dalia XVIII. So-rinko Dr. J. Basanavičius. Chicago, Ill. 1905 m., pusi. 20. Gražios apybrai-lės ir gėvėsinio sodidėly. \$1.25.

84 Lietuviškos Pasakos Vyriaus. Dalia XIX. So-rinko Dr. J. Basanavičius. Chicago, Ill. 1905 m., pusi. 20. Gražios apybrai-lės ir gėvėsinio sodidėly. \$1.25.

85 Lietuviškos Pasakos Vyriaus. Dalia XX. So-rinko Dr. J. Basanavičius. Chicago, Ill. 1905 m., pusi. 20. Gražios apybrai-lės ir gėvėsinio sodidėly. \$1.25.

Laivu Kalendorius.

Šitas Kalendorius parodo kada, iš kur ir koki laivai išplaukia i Europą, iš kokio Porto, kokią dieną ir adyną, ir kiek kaštuoja šifkor-tės nuo Porto iki Tilžės ar Eydtkunų. Norinti važiuoti i Krajų tegul peržiuri šį Kalendorių, o žinos kada ir iš kur laivą gauti ir kiek visa kelionė kaštuos.

LAIVO VARDAS	Kompanijos vardas	Portas iš kur išplaukia	Diena išplau- kimo	Valanda išplaukimo	Per kiek dienų ir valandų	Šiurkštis katilų nuo Porto	Tilžė	Eydtkunus
AMERICA	Hamburg American	New York	Vasario 16	8 ryto	10	37.80	37.95	
BLUECHER	"	"	Kovas 4	5.30 ryto	10	37.80	37.95	
BARBAROSSA	North German Lloyd	"	Kovo 10	"	10	38.15	38.20	
BREMEN	"	"	Kovo 28	"	11	38.15	38.20	
BALTIC	White Star	New York	Vasario 13	6 ryto	7	41.80	41.95	
BRESLAU	Hamburg American	"	Kovo 2	6.30 ryto	14	37.80	37.95	
CANADA	North German Lloyd	"	Kovo 21	10 ryto	10	36.65	36.70	
CYMRIC	Dominion	Portland	Vasario 16	2 diena	10	36.65	36.70	
CARMANIA	White Star	Boston Mass.	Vasario 23	7 ryto	9	37.80	37.95	
CAMPANIA	Cunard	New York	"	16 8 ryto	7	41.80	41.95	
CEDRIC	White Star	New York	Kovo 23	11.30 ryto	7	41.80	41.95	
DEUTHSLAND	Hamburg American	New York	Kovo 16	7 ryto	7	37.80	37.95	
DARMSHADT	North German Lloyd	Baltimore	Vasario 20	2 diena	14	36.65	36.70	
DOMINION	Dominion	Portland	Vasario 20	2 vakaro	10	36.65	36.70	
CASSEL	North German Lloyd	New York	"	14 10 ryto	14	36.65	36.70	
CEHEMNITS	"	Baltimore	Vasario 27	2 diena	10	38.15	38.20	
EMPRESS OF IRELAND	Canadian Pacific R.	St. John N. B.	Vasario 8	12 diena	6	37.80	37.95	
EMPRESS OF BRITAIN	"	Montreal, Que.	Vasario 8	7 ryto	7	41.80	41.95	
ETRURIA	Cunard	New York	Kovo 2	2 diena	8	41.80	41.95	
IVERNIA	Cunard	Boston Mass.	Kovo 5	1.30 diena	9	36.30	36.45	
KRONPRINZ WILHELM	North German Lloyd	New York	Vasario 26	6 ryto	7	44.15	44.20	
KAISER WILHELM II.	"	"	Vasario 12	6 ryto	7	44.15	44.20	
KAISER WILHELM d. GR.	"	"	"	16 10	10	38.15	38.20	
KRONLAND	Red Star	"	Kovo 9	1 diena	8	39.80	39.95	
KAISER AUG. VICTORIA	Hamburg American	"	Kovo 26	2 diena	10	37.80	37.95	
KENSINGTON	Dominion	Portland	Kovo 16	2 diena	10	36.65	36.70	
LAKE MATIBONA	Canadian Pacific	St. John N. B.	Vasario 16	12 diena	8	36.65	36.70	
LAKE CHAMPLAIN	"	"	Kovo 2	12 diena	9	36.65	36.70	
LAKE ERIE	"	"	Kovo 16	12 diena	9	36.65	36.70	
LUCANIA	Cunard	New York	Vasario 9	2 diena	9	43.80	43.95	
MAIN	North German Lloyd	"	Vasario 21	10 ryto	13	38.15	38.20	
MAJESTIC	White Star	New York	Kovo 20	10 ryto	7	43.80	43.95	
MERION	American	Philadelphia Pa.	Vasario 25	10	9	36.65	36.70	
MINNEAPOLIS	American	New York	Kovo 2	9.30 ryto	9	36.65	36.70	
NEW YORK	American	Philadelphia Pa.	Vasario 29	11	9	39.80	39.95	
OCEANIC	White Star	New York	Vasario 27	5 ryto	7	43.80	43.95	
PHILADELPHIA	American	"	Kovo 2	9 ryto	7	43.80	43.95	
PENNSYLVANIA	Hamburg American	"	Kovo 2	4	14	37.80	37.95	
PATRICIA	"	"	Vasario 9	2 diena	14	37.80	37.95	
PRETORIA	"	"	Vasario 9	2 po piet	14	37.80	37.95	
RHEN	North German Lloyd	Boston Mass.	"	11 10	14	36.65	36.70	
SAXONIA	Cunard	New York	"	11 5 ryto	9	36.30	36.45	
SEMLAND	Red Star	New York	"	27 3 diena	7	39.80	39.95	
SAINT LOUIS	American	"	"	19 9 ryto	8	43.80	43.95	
GRAF VALDERSEE	Hamburg American	New York	Vasario 23	2 diena	10	37.80	43.95	
ST. PAUL	American Line	Portland	"	15 9.30 ryto	7	43.80	37.95	
SOUTHWARK	Dominion	Portland	Kovo 2	2 diena	10	36.65	36.70	
TAUTONIA	White Star	New York	Kovo 6	10 ryto	7	43.80	43.95	
TRAVE	North German Lloyd	"	Vasario 16	10 ryto	10	38.15	38.20	
VADESLAND	Red Star	New York	"	13 11 diena	8	39.80	39.95	
ZEELAND	Red Star	"	Kovo 2	7 ryto	8	39.80	39.95	
MASABA	American	"	Vasario 26	9.30	9	36.65	36.70	
FINLAND	Red Star	"	Vasario 20	11	8	39.80	39.95	
MASABA	American	"	Vasario 16	9.30 ryto	9	36.65	36.70	
WEIMAR	North German Lloyd	"	"	28 10 ryto	10	38.15	38.20	

Virš parodytos prekės yra už vandenį ir Prūsų geležinkelį, be Amerikos geležinkelio. Žemiau parodytos prekės yra už Amerikos geležinkelį nuo:

Chicago į New Yorką	\$16.00
" " Bostoną	\$16.00
" " Philadelphia	\$15.50
" " Baltimore	\$15.00
" " Montreal	\$15.00

Pridėk Amerikos geležinkelį prie vandenio prekių ir matysi kiek kaštuos visas kelias nuo Chicago iki Tilžės ar Eydtkunų

Iš Chicago reikia išvažiuoti 2 dienoms pirm laivo išplaukimo. Trukiai iš Chicago išei-na 3 val. po pietų.

Ar gali kur nors rasti daugiau laivų kaip pas mus? Nei Mes turime dar daug daugiau laivų, tik dėl stokos vietos visų sutalpinti negalime. Musų šifkortę prekės yra

